ISSN 1725-2504

Europeiska unionens officiella tidning

C 165

fyrtionionde årgången

Svensk utgåva

15 juli 2006

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer | Innehållsförteckning | Sida

I *Meddelanden*

Domstolen

DOMSTOLEN

2006/C 165/01 Mål C-197/03: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Direktiv 69/335/EEG – Artiklarna 10 och 12 – Indirekta skatter på kapitalanskaffning – Gemenskapsrättsliga principer för återbetalning av felaktigt inbetalda belopp) 1

2006/C 165/02 Mål C-290/03: Domstolens dom (första avdelningen) av den 4 maj 2006 (begäran om förhandsavgörande från House of Lords) – Diane Barker (FC) mot London Borough of Bromley (Direktiv 85/337/EEG – Bedömning av inverkan på miljön av vissa projekt – Projektet Crystal Palace – Projekt som omfattas av bilaga 2 till direktiv 85/337 – Tillstånd i flera etapper) 1

2006/C 165/03 Mål C-397/03 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 maj 2006 – Archer Daniels Midland Co., Archer Daniels Ingredents Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Marknaden för syntetiskt lysin – Böter – Riktlinjer för fastställande av böter – Förbud mot retroaktiv tillämpning – Principen ne bis in idem – Likabehandling – Omsättning som kan beaktas) 2

2006/C 165/04 Mål C-459/03: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 30 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland (Fördragsbrott – Förenta nationernas havsrättskonvention – Del XII – Skydd och bevarande av den marina miljön – Konventionens system för tvistelösning – Skiljeförfarande som Irland inlett mot Förenade kungariket i enlighet med detta system – Tvist angående MOX anläggningen i Sellafield (Förenade kungariket) – Irländska sjön – Artiklarna 292 EG och 193 EA – Förbindelse att inte lösa tvister om tolkningen eller tillämpningen av fördraget på annat sätt än som bestäms genom fördraget – Blandat avtal – Gemenskapens behörighet – Artiklarna 10 EG och 192 EA – Samarbetsskyldighet) 2

SV

(Fortsättning på nästa sida.)

Informationsnummer	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2006/C 165/05	Mål C-508/03: Domstolens dom (första avdelningen) av den 4 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Fördragsbrott – Upptagande till sakprövning – Föremål för talan – De nationella domstolarnas behörighet – Talan saknar föremål – Exploatörens rättssäkerhet och berättigade förväntningar – Direktiv 85/337/EEG – Bedömning av inverkan på miljön av vissa projekt – Projektet ”White City” – Projektet ”Crystal Palace” – Projekt som omfattas av bilaga 2 i direktiv 85/337 – Skyldighet att göra en bedömning av projekt som kan antas medföra betydande påverkan på miljön – Bevisbörda – Införlivande av direktiv 85/337 med nationell rätt – Tillstånd i flera etapper)	3
2006/C 165/06	Mål C-98/04: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 4 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Fördragsbrott – Direktiv 85/337/EEG – Bedömning av inverkan på miljön av vissa projekt – Inget krav på tillstånd och förhandsbedömning vid genomförande av projekt – Avvisning)	3
2006/C 165/07	Mål C-169/04: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 4 maj 2006 (begäran om förhandsavgörande från VAT and Duties Tribunal, London – Förenade kungariket) – Abbey National plc mot Commissioners of Customs and Excise (Sjätte mervärdesskattedirektivet – Artikel 13 B d punkt 6 – Förvaltning av särskilda investeringsfonder – Undantag från skatteplikt – Begreppet förvaltning – Förvaringsinstituts funktioner – Delegering av befogenheter när det gäller administrativa funktioner)	4
2006/C 165/08	Mål C-221/04: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 18 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien (Fördragsbrott – Direktiv 92/43/EEG – Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter – Skydd av arter – Jakt med tillämpning av bromsförsedda snaror inom privata jaktområden – Castilla y León)	4
2006/C 165/09	Mål C-340/04: Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 maj 2006 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Italien) – Carbotermo SpA, Consorzio Alisei mot Comune di Busto Arsizio, AGESP SpA (Direktiv 93/36/EEG – Upphandling av varor – Tilldelning utan anbudsinfordran – Tilldelning av kontrakt till ett bolag som delvis ägs av den upphandlande myndigheten)	5
2006/C 165/10	Mål C-343/04: Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 maj 2006 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof (Österrike)) – Land Oberösterreich mot ČEZ, a.s. (Brysselkonventionen – Artikel 16.1 a – Exklusiv behörighet i mål om sakrätt i fast egendom – Talan som syftar till att undanröja störningar eller en risk för störningar som åsamkats fast egendom genom drift av ett kärnkraftverk beläget i en stat som gränsar till den där nämnda fasta egendom är belägen – Otillämplighet)	5
2006/C 165/11	Mål C-372/04: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 16 maj 2006 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (Civil Division) (Förenade kungariket)) – Yvonne Watts, The Queen mot Bedford Primary Care Trust, Secretary of State for Health (Social trygghet – Nationellt hälso- och sjukvårdssystem som finansieras av staten – Vårdkostnader i en annan medlemsstat – Artiklarna 48-50 EG och 152.5 EG – Artikel 22 i förordning (EEG) nr 1408/71)	6
2006/C 165/12	Mål C-384/04: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 maj 2006 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (Civil Division) – Förenade kungariket) – Commissioners of Customs & Excise, Attorney General mot Federation of Technological Industries m.fl. (Sjätte mervärdesskattedirektivet – Artiklarna 21.3 och 22.8 – Nationella bestämmelser i syfte att bekämpa bedrägerier – Solidariskt betalningsansvar för mervärdesskatt – Ställande av säkerhet för mervärdesskatt som skall betalas av en annan näringsidkare)	7

SV

Informationsnummer	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2006/C 165/13	Mål C-416/04 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 maj 2006 – The Sunrider Corp. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Överklagande – Gemenskapsvarumärke – Artiklarna 8.1 b, 15.3, 43.2 och 43.3 i förordning (EG) nr 40/94 – Risk för förväxling – Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket VITAFRUIT – Invändning från innehavaren av det nationella ordmärket VITAFRUT – Verkligt bruk av det äldre varumärket – Bevis på medgivande av innehavaren av det äldre varumärket – Varuslagslikhet)	8
2006/C 165/14	Mål C-431/04: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 4 maj 2006 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichthof (Tyskland)) – Massachusetts Institute of Technology (Patenträtt – Läkemedel – Förordning (EEG) nr 1768/92 – Tilläggsskydd för läkemedel – Begreppet ”kombinationen av aktiva ingredienser i ett läkemedel”)	8
2006/C 165/15	Mål C-509/04: Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 maj 2006 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna)) – Magpar VI BV mot Staatssecretaris van Financiën (Indirekta skatter på kapitalanskaffning – Direktiv 69/335/EEG – Artikel 7.1 b och ba – Skatt på kapitaltillskott – Undantag – Villkor – Behålla förvärvade andelar under fem år)	9
2006/C 165/16	Mål C-11/05: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 maj 2006 (begäran om förhandsavgörande från Gerechtshof te Amsterdam – Nederländerna) – Friesland Coberco Dairy Foods BV, med bifirma Friesland Supply Point Ede mot Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen (Gemensamma tullkodexen – Förfarande för bearbetning under tullkontroll – De nationella tullmyndigheternas avslag på en ansökan om tillstånd för bearbetning under tullkontroll – Bindande karaktär på tullkodexkommitténs slutsats – Föreligger inte – Domstolens behörighet att göra en giltighetsprövning av slutsatsen med stöd av artikel 234 EG – Föreligger inte – Tolkning av artikel 133 e i tullkodexen – Tolkning av artiklarna 502.3 och 504.4 i förordning (EEG) nr 2454/93 – Helhetsbedömning av samtliga relevanta omständigheter i ansökan om tillstånd)	10
2006/C 165/17	Mål C-122/05: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Direktiv 2003/87/EG – System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser – Underlåtenhet att införliva direktivet inom den föreskrivna fristen)	10
2006/C 165/18	Mål C-286/05: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 4 maj 2006 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg) – Reinhold Haug mot Land Baden-Württemberg (Skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen – Förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 – Återbetalning av gemenskapsstöd – Retroaktiv tillämpning av mindre ingripande administrativa sanktionsåtgärder)	11
2006/C 165/19	Mål C-354/05: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg (Fördragsbrott – Direktiv 2003/55/EG – Inre marknaden för naturgas)	11
2006/C 165/20	Mål C-215/05 P: Överklagande ingett den 21 mars 2005 av Théodoros Papoulakos av det beslut som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 26 november 2001 i mål T-248/01, Théodoros Papoulakos mot Republiken Italien och Europeiska gemenskapernas kommission	12

SV

(Fortsättning på nästa sida.)

Informationsnummer	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2006/C 165/21	Mål C-180/06: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Wien (Österrike) den 7 april 2006 – Renate Ilsinger mot Martin Dreschers (konkursförvaltare för konkusbolaget Schlank & Schick GmbH)	12
2006/C 165/22	Mål C-188/06 P: Överklagande ingett den 12 april 2006 av Schneider Electric SA av det beslut som förstainstansrätten (fjärde avdelningen) meddelade den 31 januari 2006 i mål T-48/03, Schneider Electric SA. mot Europeiska gemenskapernas kommission	13
2006/C 165/23	Mål C-189/06P: Överklagande ingett den 13 april 2006 av TEA-CEGOS, SA och Services techniques globaux (STG) SA av den dom som förstainstansrätten meddelade den 14 februari 2006 i de förenade målen T-376/05 och T-383/05, TEA-CEGOS, SA, STG SA och GHK Consulting Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission	13
2006/C 165/24	Mål C-191/06: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Lecce, Sezione distaccata di Gallipoli (Italien) den 4 april 2006 – brottmål mot Aniello Gallo och Gianluca Damonte	14
2006/C 165/25	Mål C-193/06: Överklagande ingett den 24 april 2006 av Société des Produits Nestlé SA av den dom som förstainstansrätten meddelade den 22 februari 2006 i mål T-74/04, Société des Produits Nestlé SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), intervenient: Quick restaurants SA	14
2006/C 165/26	Mål C-197/06: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van koophandel te Hasselt (Belgien) den 3 maj 2006 – Confederatie van immobiliën-beroepen van België och Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars mot Willem Van Leuken	15
2006/C 165/27	Mål C-198/06: Talan väckt den 2 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg	15
2006/C 165/28	Mål C-200/06: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale de première instance de Bruxelles den 4 maj 2006 – Raffinerie tirlemontoise SA mot Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)	16
2006/C 165/29	Mål C-201/06: Talan väckt den 4 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike	16
2006/C 165/30	Mål C-205/06: Talan väckt den 5 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike	17
2006/C 165/31	Mål C-210/06: Begäran om förhandsavgörande framställd av Szegedi Ítélőtábla den 5 maj 2006 – Cartesio Oktató és Szolgátlató Bt.	17
2006/C 165/32	Mål C-211/06 P: Överklagande ingett den 9 maj 2006 av Herta Adam av den dom som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 22 februari 2006 i mål T-342/04, Herta Adam mot Europeiska gemenskapernas kommission	18
2006/C 165/33	Mål C-216/06: Talan väckt den 11 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien	19
2006/C 165/34	Mål C-218/06: Talan väckt den 12 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg	19
2006/C 165/35	Mål C-219/06: Talan väckt den 12 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg	19

SV

Informationsnummer	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2006/C 165/36	Mål C-222/06: Talan väckt den 16 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike	20
2006/C 165/37	Mål C-223/06: Talan väckt den 16 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg	20
2006/C 165/38	Mål C-224/06: Talan väckt den 16 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien	21
2006/C 165/39	Mål C-226/06: Talan väckt den 17 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike	21
2006/C 165/40	Mål C-227/06: Talan väckt den 17 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien	21
2006/C 165/41	Mål C-235/06: Talan väckt den 24 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike	22
2006/C 165/42	Mål C-236/06: Talan väckt den 24 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg	22
2006/C 165/43	Mål C-237/06P: Överklagande ingett den 28 maj 2006 av Guido Stack av det beslut som förstainstansrätten meddelade den 22 mars 2006 i mål T-4/05, Guido Stack mot Europeiska gemenskapernas kommission	23
2006/C 165/44	Mål C-21/05: Beslut av ordföranden på domstolens sjätte avdelning av den 15 februari 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien	23
	FÖRSTAINSTANSRÄTTEN	
2006/C 165/45	mål T-279/03: Förstainstansrättens dom av den 10 maj 2006 – Galileo International Technology m.fl. mot kommissionen (Skadeståndstalan – Gemenskapens utomobligatoriska skadeståndsansvar – Gemenskapsprojekt avseende ett satellitbaserat enhetligt system för radionavigation (Galileo) – Påstådd skada för innehavarna av varumärken och firmanamn som innehåller ordet ”Galileo” – Gemenskapens skadeståndsansvar då dess organ inte kan tillskrivas något rättsstridigt agerande – Onormal och särskild skada)	24
2006/C 165/46	Mål T-93/04: Förstainstansrättens dom av den 17 maj 2006 – Theodoros Kallianos mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Belopp som innehållits på sökandens lön – Underhåll i samband med skilsmässoförfarande – Verkställighet av nationell domstols dom)	24
2006/C 165/47	mål T-95/04: Förstainstansrättens dom av den 8 maj 2006 – Lavagnoli mot kommissionen (Tjänstemän – Betygsrapport – Betygsättningsförfarandets riktighet – Utövande av verksamhet som personal- och fackföreningsrepresentant – Motiveringsskyldighet – Talan om ogiltigförklaring)	25
2006/C 165/48	mål T-331/04: Förstainstansrättens dom av den 10 maj 2006 – R mot kommissionen (Tjänstemän – Tillsättning – Placering i lönegrad – artikel 31.2 i tjänsteföreskrifterna)	25
2006/C 165/49	mål T-395/04: Förstainstansrättens dom av den 10 maj 2006 – Air One mot kommissionen (Statligt stöd – Lufttransport – Klagomål – Avsaknad av ställningstagande från kommissionen – Passivitetstalan – Frist – Upptagande till sakprövning)	25

SV

(Fortsättning på nästa sida.)

Informationsnummer	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2006/C 165/50	mål T-73/05: Förstainstansrättens dom av den 16 maj 2006 – Martin Magone mot kommissionen (Tjänstemän – Rapport om karriärsutveckling – Talan om ogiltigförklaring – Skadeståndstalan – Uppenbart oriktig bedömning – Motiveringsskyldighet – Maktmissbruk – Mobbning)	26
2006/C 165/51	mål T-134/05: Beslut meddelat av förstainstansrätten den 2 maj 2006 – Konungariket Belgien mot Europeiska gemenskapernas kommission (Europeiska socialfonden – Avräkning gemenskapens fordringar – Preskription – Dröjsmålsränta – Talan om ogiltigförklaring – Invändning om rättegångshinder – Rättsakt mot vilken talan kan väckas – Avvisning)	26
2006/C 165/52	mål T-398/05: Beslut meddelat av förstainstansrätten den 5 maj 2006 – Tesoka mot Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor (”Målet hänskjuts till personaldomstolen”)	26
2006/C 165/53	mål T-42/06 R: Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 12 maj 2006 – Gollnisch mot parlamentet (Interimistiskt förfarande – Rättsakt utfärdad av parlamentet – Tillvaratagande av en parlamentsledamots immunitet – Begäran om uppskov med verkställigheten – Upptagande till sakprövning)	27
2006/C 165/54	mål T-130/06: Talan väckt den 3 maj 2006 – Drax Power m.fl. mot kommissionen	27
2006/C 165/55	Mål T-131/06: Talan väckt den 4 maj 2006 – Sonia Rykiel Création et Diffusion de Modèles mot harmoniseringsbyrån – Cuadrado (SONIA SONIA RYKIEL)	28
2006/C 165/56	Mål T-132/06: Talan väckt den 12 maj 2006 – Gorostiaga Atxalandabaso mot parlamentet	28
2006/C 165/57	Mål T-134/06: Talan väckt den 11 maj 2006 – Xentral LLC mot harmoniseringsbyrån – Pages Jaunes (ordvarumärket PAGESJAUNES.COM)	29
2006/C 165/58	mål T-135/06: Talan väckt den 5 maj 2006 – Al-Faqih mot rådet	29
2006/C 165/59	Mål T-136/06: Talan väckt den 5 maj 2006 – Sanabel Relief Agency mot rådet	30
2006/C 165/60	mål T-137/06: Talan väckt den 5 maj 2006 – Abdrabbah mot rådet	30
2006/C 165/61	mål T-138/06: Talan väckt den 5 maj 2006 – Nasuf mot rådet	30
2006/C 165/62	mål T-139/06: Talan väckt den 12 maj 2006 – Frankrike mot kommissionen	31
2006/C 165/63	Mål T-140/06: Talan väckt den 8 maj2006 – Philip Morris Products SA mot harmoniseringsbyrån	32
2006/C 165/64	Mål T-145/06: Talan väckt den 18 maj 2006 – Omya AG mot Europeiska gemenskapernas kommission	32
	EUROPEISKA UNIONENS PERSONALDOMSTOL	
2006/C 165/65	Mål F-3/05: Beslut av ordföranden på personaldomstolens andra avdelning av den 15 maj 2006 – Nadine Schmit mot kommissionen (Tjänstemän – Befordran – Bedömning – Tidsfrist för klagomål – Berättigat intresse av att få saken prövad – Avvisning)	33
2006/C 165/66	mål F-13/05: Beslut av ordföranden på personaldomstolens tredje avdelning av den 18 maj 2006 – Corvoisier m.fl. mot Europeiska centralbanken (Personal vid Europeiska centralbanken – Meddelande om lediga tjänster – Rättsakt som går någon emot – Administrativt förfarande – Avvisning)	33

SV

(Fortsättning på omslagets tredje sida.)

Informationsnummer	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2006/C 165/67	Mål F-91/05: Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 31 maj 2006 – Frankin m.fl. mot kommissionen (Pension – Överföring av pensionsrättigheter som förvärvats i Belgien – Avslag på sökandenas ansökningar om biträde)	34
2006/C 165/68	mål F-38/06 R: Beslut av personaldomstolens ordförande av den 31 maj 2006 – Bianchi mot Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen (Interimistiskt förfarande – Ansökan om uppskov med verkställigheten och om interimistiska åtgärder)	34
2006/C 165/69	Mål F-59/06: Talan väckt den 8 maj 2006 – Kerstens mot kommissionen	34
2006/C 165/70	mål F-60/06: Talan väckt den 12 maj 2006 – Stump och Camba Costenla mot Europeiska gemenskapernas domstol	35
2006/C 165/71	mål F-61/06: Talan väckt den 12 maj 2006 – Sapara mot Eurojust	35
2006/C 165/72	mål F-62/06: Talan väckt den 23 maj 2006 – Guarnieri mot kommissionen	35
2006/C 165/73	mål F-64/06: Talan väckt den 22 maj 2006 – Bergström mot kommissionen	36
2006/C 165/74	Mål F-65/06: Talan väckt den 22 maj 2006 – Pereira Sequeira mot kommissionen	36
2006/C 165/75	mål F-81/05: Personaldomstolens beslut av den 13 juni 2006. – Maccanti mot CESE	37

II *Förberedande rättsakter*

. . . . . .

III *Upplysningar*

2006/C 165/76	Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning* EUT C 154, 1.7.2006	38

SV

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-197/03) ([1])

(Fördragsbrott — Direktiv 69/335/EEG — Artiklarna 10 och 12 — Indirekta skatter på kapitalanskaffning — Gemenskapsrättsliga principer för återbetalning av felaktigt inbetalda belopp)

(2006/C 165/01)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Traversa)

Svarande: Republiken Italien (ombud: I. M. Braguglia i egenskap av ombud, biträdd av M. P. Gentili, avocat)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artikel 10 c i rådets direktiv 69/335/EEG1 av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning (EGT L 249, s. 25) – Nationell lag genom vilken retroaktivt införts en årlig schablonavgift för registrering av andra bolagshandlingar än stiftelseurkunder, och genom att vilken föreskrivs regler för återbetalning av den årliga statliga registreringsavgiften för registrering av stiftelseurkunder, en ordning som är diskriminerande och restriktiv

Domslut

1) *Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 10 och 12.1 e i rådets direktiv 69/335/EEG1 av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning och de principer som EG-domstolen har fastställt med avseende på återbetalning av felaktigt inbetalda belopp, genom att införa retroaktiva avgifter som inte har vederlagskaraktär, eftersom den registrering avgifterna upptas för innebär att en avgift tas ut som de retroaktiva avgifterna avses ersätta, utan möjlighet till återbetalning för dem som erlagt avgifterna, eller att de retroaktiva avgifterna avser år då ingen registrering gjorts som gör avgiftsuttag befogat; och genom att anta bestämmelser som innebär att en avgift tas ut vid återbetalning, vilken i domstolens dom förklarats strida mot gemenskapsrätten eller beträffande vilken det följer av domstolens dom att det är oförenligt med gemenskapsrätten att ta ut den, under förhållanden som särskilt gäller detta avgiftsuttag och som är mindre gynnsamma än de som tillämpas vid återbetalning av den ifrågavarande avgiften då detta förhållande inte föreligger.*

2) *Talan ogillas i övrigt.*

3) *Republiken Italien skall ersätta tre fjärdedelar av rättegångskostnaderna. Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta en fjärdedel av dessa.*

([1]) EUT C 171, 19.7.2003.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 4 maj 2006 (begäran om förhandsavgörande från House of Lords) – Diane Barker (FC) mot London Borough of Bromley

(Mål C-290/03) ([1])

(Direktiv 85/337/EEG — Bedömning av inverkan på miljön av vissa projekt — Projektet Crystal Palace — Projekt som omfattas av bilaga 2 till direktiv 85/337 — Tillstånd i flera etapper)

(2006/C 165/02)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

House of Lords

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Diane Barker (FC)

Motpart: London Borough of Bromley

*Intervenient:*First Secretary of State

Saken

Begäran om förhandsavgörande – House of Lords – Tolkning av artiklarna 1.2, 2.1 och 4.2 i rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226) – Avsaknad av bedömning innan tillstånd till ett projekt som kan inverka på miljön beviljas – Skyldighet att låta projektet genomgå en senare bedömning – Byggande av ett fritidscenter i Crystal Palace

Domslut

1) *Ett besluts kvalificering som tillstånd, i den mening som avses i artikel 1.2 i rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, skall göras med tillämpning av nationell rätt i överensstämmelse med gemenskapsrätten.*

2) *Artiklarna 2.1 och 4.2 i direktiv 85/337 skall tolkas på så sätt att det enligt dem krävs att en bedömning av miljöpåverkan görs om det, i det fall godkännandet sker i flera etapper, under den andra etappen framkommer att projektet kan medföra en betydande miljöpåverkan, bland annat på grund av sin art, storlek eller lokalisering.*

([1]) EUT C 213, 6.9.2003.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 maj 2006 – Archer Daniels Midland Co., Archer Daniels Ingredents Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-397/03 P) ([1])

(Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för syntetiskt lysin — Böter — Riktlinjer för fastställande av böter — Förbud mot retroaktiv tillämpning — Principen ne bis in idem — Likabehandling — Omsättning som kan beaktas)

(2006/C 165/03)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Archer Daniels Midland Co., Archer Daniels Ingredents Ltd (ombud: C.O. Lenz, avocat, och E. Batchelor, L. Martin Alegi samt M. Garcia, solicitors)

Övrig(a) part(er) i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Lyal och J. Flynn, QC)

Saken

Överklagande av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, meddelade den 9 juli 2003i mål T-224/00, Archer Daniels Midland Company och Archer Daniels Midland Ingredients Ltd mot kommissionen, genom vilken denna delvis ogillade en talan om ogiltigförklaring eller nedsättning av böter som ålagts genom kommissionens beslut av den 7 juni 2000 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget (Ärende COMP/36.545/F3 – Aminosyror)

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Archer Daniels Midland Co. och Archer Daniels Midland Ingredients Ltd skall ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C ##, ##.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 30 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland

(Mål C-459/03) ([1])

(Fördragsbrott — Förenta nationernas havsrättskonvention — Del XII — Skydd och bevarande av den marina miljön — Konventionens system för tvistelösning — Skiljeförfarande som Irland inlett mot Förenade kungariket i enlighet med detta system — Tvist angående MOX anläggningen i Sellafield (Förenade kungariket) — Irländska sjön — Artiklarna 292 EG och 193 EA — Förbindelse att inte lösa tvister om tolkningen eller tillämpningen av fördraget på annat sätt än som bestäms genom fördraget — Blandat avtal — Gemenskapens behörighet — Artiklarna 10 EG och 192 EA — Samarbetsskyldighet)

(2006/C 165/04)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P.J. Kuijper och B. Martenczuk)

Intervenient till stöd för sökanden: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: C. Jackson och C. Gibbs, biträdda av R. Plender, QC)

Svarande: Irland (ombud: R. Brady och D. O'Hagan, biträdda av P. Sreenan och E. Fitzsimons, SC, P. Sands, QC, och N. Hyland, BL)

Intervenient till stöd för svaranden: Konungariket Sverige (ombud: K. Wistrand)

Saken

Fördragsbrott – Talan som Irland väckt mot Förenade kungariket vid havsrättsdomstolen upprättad enligt Förenta nationernas havsrättskonvention – Åsidosättande av Europeiska gemenskapernas domstols exklusiva behörighet – Åsidosättande av samarbetsskyldigheten

Domslut

1) *Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 10 EG, 292 EG, 192 EA och 193 EA genom att inleda ett tvistlösningsförfarande mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland i enlighet med Förenta nationernas havsrättskonvention angående MOX anläggningen i Sellafield, Förenade kungariket.*

2) *Irland skall ersätta rättegångskostnaderna.*

3) *Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och Konungariket Sverige skall bära sina rättegångskostnader*

([1]) EUT C ##, ##.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 4 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

(Mål C-508/03) ([1])

(Fördragsbrott — Upptagande till sakprövning — Föremål för talan — De nationella domstolarnas behörighet — Talan saknar föremål — Exploatörens rättssäkerhet och berättigade förväntningar — Direktiv 85/337/EEG — Bedömning av inverkan på miljön av vissa projekt — Projektet "White City" — Projektet "Crystal Palace" — Projekt som omfattas av bilaga 2 i direktiv 85/337 — Skyldighet att göra en bedömning av projekt som kan antas medföra betydande påverkan på miljön — Bevisbörda — Införlivande av direktiv 85/337 med nationell rätt — Tillstånd i flera etapper)

(2006/C 165/05)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: X. Lewis och F. Simonetti)

Svarande: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: K. Manji, i egenskap av ombud, D. Elvin, QC, och J. Maurici, barrister)

Saken

Fördragsbrott – Felaktigt införlivande av artiklarna 2.1, 4.2, 5.3 och 8 i rådets direktiv 85/337 av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt – Underlåtelse att göra en miljökonsekvensbedömning för projekt för tätortsbebyggelse i White City och Crystal Palace

Domslut

1) *Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har åsidosatt sina skyldigheter enligt gemenskapsrätten genom att inte på ett korrekt sätt ha införlivat artiklarna 2.1 och 4.2 i direktiv 85/337 i dess lydelse enligt rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997 med nationell rätt, genom att i fråga om tillstånd avseende grundprojektering med senare godkännande av reserverade punkter föreskriva i nationella bestämmelser att en bedömning kan göras endast i det inledande skedet för beviljande av sådant tillstånd, men inte under förfarandet för att senare godkänna reserverade punkter.*

2) *Talan ogillas i övrigt.*

3) *Europeiska gemenskapernas kommission och Förenade kungariket skall bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 47, 21.02.2004.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 4 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

(Mål C-98/04) ([1])

(Fördragsbrott — Direktiv 85/337/EEG — Bedömning av inverkan på miljön av vissa projekt — Inget krav på tillstånd och förhandsbedömning vid genomförande av projekt — Avvisning)

(2006/C 165/06)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Shotter och F. Simonetti)

Svarande: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: K. Manji, därefter M. Bethell, biträdda av P. Sales och J. Maurici, barristers)

Saken

Åsidosättande av artiklarna 2.1 och 4 i rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226), i dess lydelse enligt rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997 (EGT L 73, s. 5) – Tillstånd meddelat utan utvärdering

Domslut

1) *Talan avvisas.*

2) *Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 106, 30.4.2004.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 4 maj 2006 (begäran om förhandsavgörande från VAT and Duties Tribunal, London – Förenade kungariket) – Abbey National plc mot Commissioners of Customs and Excise

(Mål C-169/04) ([1])

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artikel 13 B d punkt 6 — Förvaltning av särskilda investeringsfonder — Undantag från skatteplikt — Begreppet förvaltning — Förvaringsinstituts funktioner — Delegering av befogenheter när det gäller administrativa funktioner)

(2006/C 165/07)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

VAT and Duties Tribunal, London – Förenade kungariket

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Abbey National plc och Inscape Investment Fund

Svarande: Commissioners of Customs and Excise

Saken

Begäran om förhandsavgörande – VAT and Duties Tribunal, London – Tolkning av artikel 13 B.d.6 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1) – Undantag för förvaltning av särskilda investeringsfonder – Omfattning

Domslut

1) *Begreppet "förvaltning" av särskilda investeringsfonder som avses i artikel 13 B d punkt 6 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund är ett självständigt gemenskapsrättsligt begrepp vars innehåll medlemsstaterna inte får ändra.*

2) *Artikel 13 B d punkt 6 i sjätte direktivet 77/388 skall tolkas så, att begreppet "förvaltning av särskilda investeringsfonder" enligt denna bestämmelse omfattar tjänster avseende administrativ förvaltning och bokföring för fonder, tillhandahållna av en tredje man som anlitas som förvaltare, förutsatt att de vid en helhetsbedömning kan anses utgöra en avgränsad enhet och att de är specifika och väsentliga för förvaltningen av de särskilda investeringsfonderna.*

Däremot omfattar inte detta begrepp tillhandahållanden som avser funktionen som förvaringsinstitut, såsom de som anges i artikel 7.1 och 7.3 och artikel 14.1 och 14.3 i rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag).

([1]) EUT C 146 av den 29.05.2004

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 18 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien

(Mål C-221/04) ([1])

(Fördragsbrott — Direktiv 92/43/EEG — Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter — Skydd av arter — Jakt med tillämpning av bromsförsedda snaror inom privata jaktområden — Castilla y León)

(2006/C 165/08)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Valero Jordana och M. van Beek)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: F. Díez Moreno)

Saken

Fördragsbrott – Artikel 12.1 i och bilaga 6 till rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114) – Tillstånd beviljade av myndigheterna i Castilla y León för jakt med tillämpning av bromsförsedda snaror

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 179, 10.7.2004

Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 maj 2006 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Italien) – Carbotermo SpA, Consorzio Alisei mot Comune di Busto Arsizio, AGESP SpA

(Mål C-340/04) ([1])

(Direktiv 93/36/EEG — Upphandling av varor — Tilldelning utan anbudsinfordran — Tilldelning av kontrakt till ett bolag som delvis ägs av den upphandlande myndigheten)

(2006/C 165/09)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Carbotermo SpA, Consorzio Alisei

Motpart: Comune di Busto Arsizio, AGESP SpA,

Intervenient: Associazione Nazionale Imprese Gestione servizi tecnici integrati (AGESI)

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Tolkning av rådets direktiv 93/36/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandet vid offentlig upphandling av varor (EGT L 199, s. 1) och av artikel 13 i rådets direktiv 93/38/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av upphandlingsförfarandet för enheter som har verksamhet inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna (EGT L 199, s. 84) – Direkt tilldelning av ett kontrakt för uppvärmning, leverans av bränsle och förvaltning av värmesystem i byggnader som tillhör en kommun – Tilldelning till ett aktiebolag som ägs av ett annat aktiebolag vilket till huvuddelen ägs av kommunen

Domslut

1) *Det strider mot rådets direktiv 93/36/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandet vid offentlig upphandling av varor att direkt tilldela ett kontrakt avseende varor och tjänster, varav huvuddelen avser varor, till ett aktiebolag vars styrelse har omfattande förvaltningsbefogenheter som den kan utöva självständigt och vars aktiekapital, för närvarande, i sin helhet ägs av ett annat aktiebolag som i sin tur till huvuddelen ägs av den upphandlande myndigheten.*

2) *Artikel 13 i rådets direktiv 93/38/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av upphandlingsförfarandet för enheter som har verksamhet inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna skall inte tillämpas vid bedömningen av om kravet för att direktiv 93/36 inte skall anses tillämpligt är uppfyllt, nämligen att ett företag som direkt tilldelats ett varukontrakt skall bedriva huvuddelen av sin verksamhet tillsammans med den myndighet som innehar företaget.*

3) *Vid bedömningen av om ett företag bedriver huvuddelen av sin verksamhet tillsammans med den myndighet som innehar det, i syfte att fastställa huruvida direktiv 93/36 är tillämpligt, skall all den verksamhet som detta företag bedriver inom ramen för en tilldelning som gjorts av den upphandlande myndigheten beaktas, oberoende av vem som betalar denna verksamhet – den upphandlande myndigheten själv eller de som använder de tillhandahållna tjänsterna. Det saknar härvid betydelse på vilket territorium verksamheten bedrivs.*

([1]) EUT C 251, 09.10.2004.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 maj 2006 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof (Österrike)) – Land Oberösterreich mot ČEZ, a.s.

(Mål C-343/04) ([1])

(Brysselkonventionen — Artikel 16.1 a — Exklusiv behörighet i mål om sakrätt i fast egendom — Talan som syftar till att undanröja störningar eller en risk för störningar som åsamkats fast egendom genom drift av ett kärnkraftverk beläget i en stat som gränsar till den där nämnda fasta egendom är belägen — Otillämplighet)

(2006/C 165/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof (Österrike)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Land Oberösterreich

Svarande: ČEZ, a.s.

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Oberster Gerichtshof – Tolkning av artikel 16.1 a i Brysselkonventionen – Exklusiv behörighet i mål om sakrätt i fast egendom – Talan som syftar till att undanröja störningar som åsamkas jordbruksmark av ett avgränsande kärnkraftverk beläget i en icke-konventionsstat

Domslut

Artikel 16.1 a i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, senast ändrad genom konventionen av den 29 november 1996 om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde, skall tolkas så, att en talan som, i likhet med den som med stöd av 364 § andra stycket i den österrikiska civillagen (Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch) väckts i målet vid den nationella domstolen, syftar till att förhindra störningar som påverkar eller riskerar att påverka kärandens fasta egendom och som beror på joniserande strålning från ett kärnkraftverk beläget i en stat som gränsar till den stat där nämnda fasta egendom är belägen omfattas inte av tillämpningsområdet för nämnda artikel.

([1]) EUT C 251, 9.10.2004.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 16 maj 2006 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (Civil Division) (Förenade kungariket)) – Yvonne Watts, The Queen mot Bedford Primary Care Trust, Secretary of State for Health

(Mål C-372/04) ([1])

(Social trygghet — Nationellt hälso- och sjukvårdssystem som finansieras av staten — Vårdkostnader i en annan medlemsstat — Artiklarna 48-50 EG och 152.5 EG — Artikel 22 i förordning (EEG) nr 1408/71)

(2006/C 165/11)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal (Civil Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Yvonne Watts, The Queen

Motpart: Bedford Primary Care Trust, Secretary of State for Health

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Court of Appeal (Civil Division) – Tolkning av artiklarna 48–50 EG, 55 EG och 152.5 EG samt artikel 22 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 28, s.1), i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 (EGT L 28, 1997, s. 1), och rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt förordning nr 118/97 – Villkoren för ersättning för kostnader för sjukhusvård som en person, utan föregående tillstånd, har ådragit sig i en annan medlemsstat än den där den behöriga institutionen är belägen

Domslut

1) *Artikel 22.2 andra stycket i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, skall tolkas så, att den behöriga institutionen får avslå en ansökan om tillstånd enligt punkten 1 c i i samma artikel av det skälet att det föreligger en väntetid för sjukhusvård, om den kan fastställa att väntetiden inte överskrider den tidsfrist som är godtagbar enligt en objektiv medicinsk bedömning av patientens vårdbehov. Vid bedömningen skall samtliga parametrar i fråga om patientens individuella tillstånd vid den tidpunkt då tillståndsansökan ingavs eller, i förekommande fall, förnyades beaktas.*

2) *Artikel 49 EG är tillämplig när en person, vars hälsotillstånd kräver sjukhusvård, reser till en annan medlemsstat för att där mot betalning erhålla den aktuella vården, utan att det är nödvändigt att avgöra huruvida den sjukhusvård som tillhandahålls inom ramen för det nationella hälso- och sjukvårdssystem som patienten tillhör i sig utgör tjänster i den mening som avses i bestämmelserna om friheten att tillhandahålla tjänster.*

   Artikel 49 EG skall tolkas så, att den inte utgör hinder för att uppställa ett krav på förhandstillstånd från behörig myndighet som villkor för att det system som patienten tillhör skall ersätta kostnaden för tilltänkt sjukhusvård vid en vårdinrättning i en annan medlemsstat.

   Ett beslut att neka förhandstillstånd kan inte enbart grunda sig på det förhållandet att det föreligger väntelistor i syfte att planlägga och administrera sjukhusvård efter på förhand i allmänna riktlinjer fastställda kliniska prioriteringar. Det krävs även att det i det enskilda fallet görs en objektiv medicinsk bedömning av patientens hälsotillstånd, sjukdomshistoria, sjukdomens sannolika förlopp, smärta och/eller typ av handikapp vid den tidpunkt då patienten inger eller förnyar en tillståndsansökan.

När den väntetid som följer av sådana väntelistor i det enskilda fallet visar sig överskrida den tid som är godtagbar enligt en objektiv medicinsk bedömning av samtliga förhållanden som karakteriserar patientens situation och vårdbehov, kan den behöriga institutionen således inte avslå tillståndsansökan med hänvisning till dessa väntelistor eller med hänvisning till att den normala prioritetsordningen med hänsyn till hur akuta fallen är rubbas, att den vård som tillhandahålls inom ramen för det berörda nationella systemet är kostnadsfri, med hänvisning till skyldigheten att avsätta särskilda medel för finansieringen av tilltänkt behandling i en annan medlemsstat och/eller en jämförelse av kostnaden för denna behandling med kostnaden för samma behandling i den behöriga medlemsstaten.

3) *Artikel 49 EG skall tolkas på så sätt att om det, enligt den behöriga medlemsstatens lagstiftning, erbjuds kostnadsfri sjukhusvård vid vårdinrättningar inom det nationella hälso- och sjukvårdssystemet och en patient, som omfattas av detta system och som har fått eller borde ha fått tillstånd till sjukhusvård på det nationella systemets bekostnad, inte ersätts fullt ut för kostnaden för denna behandling, skall den behöriga institutionen utge ersättning till patienten. Ersättningen skall täcka skillnaden mellan det objektivt fastställda kostnadsbeloppet för en motsvarande behandling vid en vårdinrättning inom det nationella systemet upp till, i förekommande fall, det totala belopp som fakturerats för behandlingen i vistelsemedlemsstaten och summan av de förmåner som institutionen i nämnda stat enligt artikel 22.1 c i i förordning nr 1408/71, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt förordning nr 118/97, skall utge för den behöriga institutionens räkning enligt bestämmelserna i den medlemsstatens lagstiftning.*

Artikel 22.1 c i i nämnda förordning nr 1408/71 skall tolkas på så sätt att den rättighet som patienten ges i nämnda bestämmelse enbart omfattar kostnader för den hälso- och sjukvård som patienten har erhållit i vistelsemedlemsstaten, vilket i fråga om sjukhusvård innebär kostnader för den medicinska behandlingen samt de kostnader som patientens sjukhusvistelse ofrånkomligen är förenad med.

Artikel 49 EG skall tolkas på så sätt att en patient som fått tillstånd att resa till en annan medlemsstat för att där erhålla sjukhusvård eller vars ansökan blivit föremål för ett avslag som sedermera visar sig vara grundlöst inte kan kräva att den behöriga institutionen skall ersätta de tilläggskostnader som uppkommer i samband med den i medicinskt syfte företagna utrikesresan annat än om det i den behöriga medlemsstatens lagstiftning föreskrivs en skyldighet för det nationella systemet att ersätta sådana kostnader när behandlingen ges vid en lokal vårdinrättning inom nämnda system.

4) *Skyldigheten för den behöriga institutionen enligt såväl artikel 22 i förordning nr 1408/71, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt förordning nr 118/97, som artikel 49 EG att tillåta en patient som omfattas av ett nationellt hälso- och sjukvårdssystem att, på bekostnad av nämnda institution, erhålla sjukhusvård i en annan medlemsstat när väntetiden överskrider den som enligt en objektiv medicinsk bedömning av patientens hälsotillstånd och vårdbehov är godtagbar är förenlig med artikel 152.5 EG.*

([1]) EUT C 273, 06.11.2004.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 maj 2006 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (Civil Division) – Förenade kungariket) – Commissioners of Customs & Excise, Attorney General mot Federation of Technological Industries m.fl.

(Mål C-384/04) ([1])

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artiklarna 21.3 och 22.8 — Nationella bestämmelser i syfte att bekämpa bedrägerier — Solidariskt betalningsansvar för mervärdesskatt — Ställande av säkerhet för mervärdesskatt som skall betalas av en annan näringsidkare)

(2006/C 165/12)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal (Civil Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Commissioners of Customs & Excise, Attorney General

Motpart: Federation of Technological Industries m.fl.

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Court of Appeal (Civil Division) – Tolkning av rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) – Räckvidden av artikel 21.3 enligt vilken medlemsstaterna kan föreskriva att en annan person än den betalningsskyldiga personen skall vara solidariskt ansvarig för betalningen av skatten – Karusellbedrägerier

Domslut

1) *Artikel 21.3 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2000/65/EG av den 17 oktober 2000 och rådets direktiv 2001/115/EG av den 20 december 2001, skall tolkas så, att det är tillåtet för en medlemsstat att anta lagstiftning såsom den som är aktuell i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken en skattskyldig som har tillhandahållits varor eller tjänster och som visste, eller hade skälig anledning att misstänka,*

att hela eller en del av den ingående mervärdesskatten för tillhandahållandet av varorna eller tjänsterna, eller för tidigare eller senare tillhandahållanden av varorna eller tjänsterna, inte skulle komma att betalas kan åläggas solidariskt betalningsansvar för nämnda skatt tillsammans med den person som är betalningsskyldig för den. Sådan lagstiftning måste emellertid vara förenlig med de allmänna rättsprinciper som utgör en del av gemenskapernas rättsordning, bland annat principerna om rättssäkerhet och proportionalitet.

2) *Artikel 22.8 i sjätte direktivet 77/388, i dess lydelse enligt direktiven 2000/65 och 2001/15, skall tolkas så, att den inte ger en medlemsstat rätt att anta lagstiftning såsom den som är aktuell i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken en skattskyldig som har tillhandahållits varor eller tjänster och som visste, eller hade skälig anledning att misstänka, att hela eller en del av den ingående mervärdesskatten för tillhandahållandet av varorna eller tjänsterna, eller för tidigare eller senare tillhandahållanden av varorna eller tjänsterna, inte skulle komma att betalas kan åläggas solidariskt betalningsansvar för nämnda skatt tillsammans med den person som är betalningsskyldig för den. Den skall vidare tolkas så, att den inte ger en medlemsstat rätt att anta lagstiftning enligt vilken en skattskyldig kan åläggas att ställa säkerhet för betalningen av sådan mervärdesskatt som en annan skattskyldig person till vilken den skattskyldige tillhandahåller eller genom vilken denne tillhandahålls nämnda varor eller tjänster är eller kan bli betalningsskyldig för.*

Bestämmelsen utgör däremot inte hinder för nationell lagstiftning enligt vilken varje person som är solidariskt ansvarig för betalning av mervärdesskatt enligt en nationell bestämmelse som har antagits med stöd av artikel 21.3 i sjätte direktivet 77/388 åläggs att ställa säkerhet för inbetalning av mervärdesskatt.

([1]) EUT C 273, 6.11.2004.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 maj 2006 – The Sunrider Corp. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-416/04 P) ([1])

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Artiklarna 8.1 b, 15.3, 43.2 och 43.3 i förordning (EG) nr 40/94 — Risk för förväxling — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket VITAFRUIT — Invändning från innehavaren av det nationella ordmärket VITAFRUT — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Bevis på medgivande av innehavaren av det äldre varumärket — Varuslagslikhet)

(2006/C 165/13)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: The Sunrider Corp. (ombud: A. Kockläuner, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: S. Laitinen och A. Folliard-Monguiral, agents)

Saken

Överklagande av den dom som meddelades av förstainstansrätten (andra avdelningen) den 8 juli 2004 i mål T-203/02, Sunrider mot harmoniseringsbyrån, genom vilken förstainstansrätten ogillade den talan genom vilken den som ansökt om att ordmärket VITAFRUIT skulle registreras för varor som ingår i klasserna 5, 29 och 32 hade yrkat ogiltigförklaring av det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) den 8 april 2002 (ärende R 1046/2000-1), som innebar avslag på överklagandet av invändningsenhetens beslut genom vilket ansökan om registrering av nämnda varumärke delvis avslogs för vissa varor som ingår i klasserna 30 och 32 i det invändningsförfarande som hade inletts av innehavaren av det nationella ordmärket VITAFRUT

Domslut

1) *Överklagandet lämnas utan bifall.*

2) *The Sunrider Corp. skall ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 300, 4.12.2004.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 4 maj 2006 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichthof (Tyskland)) – Massachusetts Institute of Technology

(Mål C-431/04) ([1])

(Patenträtt — Läkemedel — Förordning (EEG) nr 1768/92 — Tilläggsskydd för läkemedel — Begreppet ”kombinationen av aktiva ingredienser i ett läkemedel”)

(2006/C 165/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichthof (Tyskland)

Part i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Massachusetts Institute of Technology

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Bundesgerichthof – Tolkning av artikel 1 b i rådets förordning (EEG) nr 1768/92 av den 18 juni 1992 om införande av tilläggsskydd för läkemedel (EGT L 182, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 23, s. 78) – Begreppet ”kombinationen av aktiva ingredienser i ett läkemedel” – Läkemedel sammansatt av ett verksamt ämne och en bärsubstans, vilket är den form som det verksamma ämnet måste administreras i för att inte ha toxisk verkan

Domslut

Artikel 1 b i rådets förordning (EEG) nr 1768/92 av den 18 juni 1992 om införande av tilläggsskydd för läkemedel, i dess lydelse enligt akten om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen, skall tolkas så att begreppet ”kombinationen av aktiva ingredienser i ett läkemedel” inte innefattar en kombination av två ämnen, varav endast det ena har någon egen medicinsk verkan och det andra möjliggör en läkemedelsform som krävs för att det förstnämnda ämnet skall vara medicinskt verksamt avseende samma indikation.

([1]) EUT C 300, 4.12.2004.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 maj 2006 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna)) – Magpar VI BV mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-509/04) ([1])

(Indirekta skatter på kapitalanskaffning — Direktiv 69/335/EEG — Artikel 7.1 b och ba — Skatt på kapitaltillskott — Undantag — Villkor — Behålla förvärvade andelar under fem år)

(2006/C 165/15)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Magpar VI BV

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Hoge Raad der Nederlanden – Tolkning av artikel 7.1 b och ba i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning (EGT L 249, s. 25), införd genom rådets direktiv 73/79/EEG av den 9 april 1973 om ändring av tillämpningsområdet för den reducerade skatt på kapitaltillskott som föreskrivs i artikel 7.1 b i direktivet om indirekta skatter på kapitalanskaffning beträffande vissa omstruktureringar av bolag (EGT L 103, s. 13) – Andelar i ett företag som efter en fusion inte längre innehas av ett annat företag – Femårsfrist – Begreppet avyttring av andelar

Domslut

1) *Artikel 7.1 b och ba i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning, i dess lydelse enligt rådets direktiv 73/79/EEG av den 9 april 1973 och rådets direktiv 85/303/EEG av den 10 juni 1985 skall tolkas så, att om en kapitalassociation inom fem år från ett förvärv av andelar i en andra kapitalassociation vid en fusion i utbyte mot aktier som är undantagna från skatt på kapitaltillskott upphör att inneha dessa andelar på grund av att den andra kapitalassociationen fusionerats med en tredje kapitalassociation och därmed upphört att existera, skall villkoret enligt punkt ba i den ovannämnda bestämmelsen, nämligen att de ursprungligen förvärvade andelarna behålls under fem år, inte övergå på de andelar i den tredje kapitalassociationen som innehas av den första kapitalassociationen.*

2) *Den omständigheten att det i artikel 7.1 ba andra stycket andra meningen i direktiv 69/335, i dess lydelse enligt direktiven 73/79 och 85/303, hänvisas till en ”överlåtelse” av andelar som innehas till följd av en transaktion som undantagits från skatt på kapitaltillskott är inte relevant för svaret på den första frågan.*

([1]) EUT C 31, 05.02.2005.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 maj 2006 (begäran om förhandsavgörande från Gerechtshof te Amsterdam – Nederländerna) – Friesland Coberco Dairy Foods BV, med bifirma Friesland Supply Point Ede mot Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen

(Mål C-11/05) ([1])

(Gemensamma tullkodexen — Förfarande för bearbetning under tullkontroll — De nationella tullmyndigheternas avslag på en ansökan om tillstånd för bearbetning under tullkontroll — Bindande karaktär på tullkodexkommitténs slutsats — Föreligger inte — Domstolens behörighet att göra en giltighetsprövning av slutsatsen med stöd av artikel 234 EG — Föreligger inte — Tolkning av artikel 133 e i tullkodexen — Tolkning av artiklarna 502.3 och 504.4 i förordning (EEG) nr 2454/93 — Helhetsbedömning av samtliga relevanta omständigheter i ansökan om tillstånd)

(2006/C 165/16)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Gerechtshof te Amsterdam

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Friesland Coberco Dairy Foods BV, med bifirma Friesland Supply Point Ede

Motpart: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Gerechtshof te Amsterdam – Tolkning av artikel 133 e i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) – Betydelsen av meningen ”utan att motverka väsentliga intressen hos gemenskapens tillverkare av liknande varor” (ekonomiska villkor) – Ordningen med bearbetning under tullkontroll – Tolkning av artiklarna 502.2, 504.4, 552 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, s.1), i den version som följer av förordning (EG) nr 993/2001 (EGT L 141, s. 1), samt bilaga 76 B i denna förordning – Tillstånd – Kommitténs slutsats – Domstolens tolkning – Behörighet

Domslut

1) *Bedömningen av en ansökan om tillstånd för bearbetning under tullkontroll med tillämpning av artikel 133 e i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 av den 16 november 2000, skall ske med beaktande av inte bara marknaden för slutprodukten utan också den ekonomiska situationen för de råvaror som används för att tillverka nämnda produkter.*

2) *Ett krav på att ett visst minsta antal arbetstillfällen skall ha skapats till följd av den planerade bearbetningsverksamheten kan utgöra ett av de kriterier som skall användas vid bedömningen av om ”[bearbetnings]verksamhet skapas eller upprätthålls” i den mening som avses i artikel 133 e i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 2700/2000, och artikel 502.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 993/2001 av den 4 maj 2001, men det är dock inte det enda kriteriet. Kriterierna varierar nämligen beroende på den berörda bearbetningsverksamhetens art, och den tullmyndighet som skall pröva de ekonomiska villkoren enligt dessa två bestämmelser skall göra en helhetsbedömning av samtliga relevanta omständigheter, såsom antalet nya arbetstillfällen, värdet av den genomförda investeringen eller den planerade verksamhetens varaktighet.*

3) *En slutsats som tullkodexkommittén har avgett med stöd av artikel 133 e i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 2700/2000, kan inte bli föremål för en giltighetsprövning med stöd av artikel 234 EG.*

4) *Kommitténs slutsats är inte bindande för de nationella tullmyndigheter som prövar en ansökan om tillstånd för bearbetning under tullkontroll.*

([1]) EUT C 82, 2.4.2005.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-122/05) ([1])

(Fördragsbrott — Direktiv 2003/87/EG — System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser — Underlåtenhet att införliva direktivet inom den föreskrivna fristen)

(2006/C 165/17)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: U. Wölker och D. Recchia, agents)

Svarande: Republiken Italien (ombud: I.M. Braguglia, agent, biträdd av M.G. Aiello, avocat)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att införliva Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG inom den föreskrivna fristen (EGT L 275, s. 32)

Domslut

1) *Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva direktivet inom den föreskrivna fristen.*

2) *Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 115, 14.5.2005.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 4 maj 2006 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg) – Reinhold Haug mot Land Baden-Württemberg

(Mål C-286/05) ([1])

(Skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen — Förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 — Återbetalning av gemenskapsstöd — Retroaktiv tillämpning av mindre ingripande administrativa sanktionsåtgärder)

(2006/C 165/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Reinhold Haug

Motpart: Land Baden-Württemberg

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg – Tolkning av artikel 2.2 andra meningen, 4.1 och 4.4 och 5.1 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EUT L 312, s. 1) samt artikel 31.3 i kommissionens förordning (EG) nr 2419/2001 av den 11 december 2001 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystem för vissa av gemenskapens stödordningar som infördes genom rådets förordning (EEG) nr 3508/92 (EUT L 327, s. 11) – Retroaktiv tillämpning av en mildare bestämmelse – Begreppen ”administrativ åtgärd” och ”administrativ sanktion” – Återbetalning av ett felaktigt utbetalat arealstöd

Domslut

Artikel 2.2 andra meningen i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen är inte tillämplig då det har konstaterats att den överskjutande arealen utgör mer än 20 procent av den fastställda arealen i den mening som avses i artikel 9.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 3887/92 av den 23 december 1992 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystemet för vissa av gemenskapens stödsystem, och det utkrävs återbetalning av hela det inledningsvis beviljade gemenskapsstödet, jämte ränta, då den berörda näringsidkaren gör gällande att detta stöd skulle kunna återbetalas till en mindre del i enlighet med artikel 31.3 i kommissionens förordning (EG) nr 2419/2001 av den 11 december 2001 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystem för vissa av gemenskapens stödordningar som infördes genom rådets förordning (EEG) nr 3508/92.

([1]) EUT C 229, 17.9.2005.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 18 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-354/05) ([1])

(Fördragsbrott — Direktiv 2003/55/EG — Inre marknaden för naturgas)

(2006/C 165/19)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Heller och B. Schima)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg (ombud: S. Schreiner)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen anta de författningar som är nödvändiga för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 98/30/EG (EUT L 176, s. 57)

Domslut

1) *Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 98/30/EG genom att inte inom föreskriven tid anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.*

2) *Storhertigdömet Luxemburg förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 281, 12.11.2005.

Överklagande ingett den 21 mars 2005 av Théodoros Papoulakos av det beslut som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 26 november 2001 i mål T-248/01, Théodoros Papoulakos mot Republiken Italien och Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-215/05 P)

(2006/C 165/20)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Théodoros Papoulakos (ombud: D. Koutouvalis, avocat)

Motparter: Republiken Italien och Europeiska gemenskapernas kommission

Genom beslut av den 2 februari 2006 avvisade domstolen (femte avdelningen) överklagandet.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Wien (Österrike) den 7 april 2006 – Renate Ilsinger mot Martin Dreschers (konkursförvaltare för konkusbolaget Schlank & Schick GmbH)

(Mål C-180/06)

(2006/C 165/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Wien (Österrike)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Renate Ilsinger

Motpart: Martin Dreschers (konkursförvaltare för konkusbolaget Schlank & Schick GmbH)

Tolkningsfrågor

1) Utgör en talan grundad på artikel 5j i den österrikiska konsumentskyddslagen (nedan kallad KSchG), BGBl 1979/140, i dess lydelse enligt artikel 1 punkt 2 i den österrikiska lagen om distansavtal, BGBl I 1999/185, enligt vilken en konsument har rätt att från en näringsidkare infordra ett pris som konsumenten förefaller ha vunnit, i fall då näringsidkaren sänder (eller har sänt) ett meddelande om lotterivinst eller annat liknande meddelande till en viss konsument och härvid, genom det sätt på vilket meddelandet har utformats, ger (eller har gett) konsumenten intrycket att han vunnit ett bestämt pris, utan att vinstutbetalningen är beroende av en varubeställning eller ens av en provbeställning och någon sådan beställning inte heller föreligger, men mottagaren av meddelandet likväl har begärt att vinsten skall utbetalas, i den mening som avses i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (nedan kallad förordning nr 44/2001 ([1])) en talan som avser ett avtal, eller en därmed jämförbar talan, enligt artikel 15.1 c i förordning nr 44/2001?

För det fall att fråga 1 besvaras nekande:

2) Rör det sig om en sådan talan som avses i artikel 15.1 c i förordning nr 44/2001 när vinstutbetalningen inte har gjorts beroende av en varubeställning, men varor likväl har beställts av den konsument till vilken meddelandet skickades?

([1]) EGT L 12, 16.01.2001, s. 1.

Överklagande ingett den 12 april 2006 av Schneider Electric SA av det beslut som förstainstansrätten (fjärde avdelningen) meddelade den 31 januari 2006 i mål T-48/03, Schneider Electric SA. mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-188/06 P)

(2006/C 165/22)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Schneider Electric SA (ombud: A. Winckler, I. Girgenson, M. Pittie, avocats)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

— upphäva, med stöd av artikel 225.1 EG och artikel 61 i domstolens stadga, förstainstansrättens beslut av den 31 juni 2006 i mål T-48/03, Schneider Electric SA mot Europeiska gemenskapernas kommission,

— återförvisa målet till förstainstansrätten för avgörande i sak, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att förstainstansrätten har missuppfattat de relevanta omständigheterna och har gjort en felaktig rättstillämpning.

I motsats till vad förstainstansrätten har påstått skedde inte överlåtelsen av Legrand till konsortiet Wendel/KKR ”spontant” och blev inte ”oåterkallelig” innan beslutet av den 2 december 2002 antogs. ([1]) Beslutet att inte fullfölja koncentrationen innebär inte att Schneider saknar intresse få beslutet prövat.

Beslutet av den 4 december 2002 utgör faktiskt ett förbudsbeslut särskilt med hänsyn till de instruktioner som förstainstansrätten gett till kommissionen. In sin dom av den 22 oktober 2002 i målet Schneider mot kommissionen, fastslog förstainstansrätten på ett tydligt sätt att kommissionen borde återuppta förfarandet för kontroll vid meddelandet om anmärkningar.

Om beslutet av den 4 december 2002 skulle anses utgöra ett beslut om att inleda den fördjupade granskningsfasen, kan det bli föremål för en talan om ogiltigförklaring. Ett beslut som antagits med stöd av artikel 6.1 c i förordning 4064/89 ([2]) kan nämligen, i den utsträckning det går någon emot, bli föremål för en talan om ogiltigförklaring. Under de mycket särskilda omständigheterna i förevarande fall var beslutet av den 4 december 2002 i alla händelser sådant att det kunde bli föremål för en talan. Varje annan tolkning skulle utgöra en vägran att döma.

Slutligen kan beslutet att avsluta förfarandet kan också bli föremål för en talan om ogiltigförklaring, liksom varje beslut genom vilket kommissionen påtagligt ändrar den berörda partens rättsliga ställning.

([1]) Kommissionens beslut av den 4 december 2002 att inleda den fördjupade granskningsfasen i koncentrationsförfarandet mellan Schneider och Legrand (Ärende COMP/M.2283 Schneider/Legrand)

([2]) Rådets förordning (EEG) nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer (EGT L 395, s.1; svensk specialutgåva, annex, s.16).

Överklagande ingett den 13 april 2006 av TEA-CEGOS, SA och Services techniques globaux (STG) SA av den dom som förstainstansrätten meddelade den 14 februari 2006 i de förenade målen T-376/05 och T-383/05, TEA-CEGOS, SA, STG SA och GHK Consulting Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-189/06P)

(2006/C 165/23)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: TEA-CEGOS, SA och Services techniques globaux (STG) SA (ombud: G. Vandersanden och L. Levi, avocats)

Övriga parter i målet: GHK Consulting Ltd, Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen skall

— upphäva den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt meddelade den 14 februari 2006 i de förenade målen T-376/05 och T-383/05,

— bifalla sökandenas yrkanden i första instans och, följaktligen,

— ogiltigförklara beslutet av den 12 oktober 2005 om avslag på anbudet från TEA CEGOS- konsortiet och om återtagande av beslutet att tilldela TEA CEGOS- konsortiet ramavtalet inom ramen för anbudsförfarandet EuropeAid – 2/119860/C-LOT 7,

— ogiltigförklara alla övriga beslut som svaranden till följd av beslutet av den 12 oktober 2005 fattat inom ramen för detta anbudsförfarande, och särskilt de upphandlingsbeslut som kommissionen fattat och de avtal som slutits till följd av dessa beslut, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna avseende såväl förfarandet vid förstainstansrätten som förfarandet för överklagande.

Grunder och huvudargument

Sökandena anför till stöd för sitt överklagande att förstainstansrätten har åsidosatt gemenskapsrätten och att det förekommit fel i förfarandet vid förstainstansrätten. Enligt sökandena har förstainstansrätten åsidosatt rättssäkerhetsprincipen, motiveringsskyldigheten, principen om god rättskipning och förstainstansrätten har även missuppfattat bevisningen.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Lecce, Sezione distaccata di Gallipoli (Italien) den 4 april 2006 – brottmål mot Aniello Gallo och Gianluca Damonte

(Mål C-191/06)

(2006/C 165/24)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Lecce – Sezione distaccata di Gallipoli (Italien).

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

Aniello Gallo och Gianluca Damonte.

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

Skall artikel 4.4a i lag nr 401/89 anses vara förenlig med principerna i artiklarna 43 EG och 49 EG i fråga om etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster över gränserna, med beaktande av de motstridigheter som följer av en jämförelse av EG-domstolens avgöranden (särskilt Gambellidomen) med dom nr 23271/04 som meddelats av Suprema Corte di Cassazione och är närmare bestämt den bestämmelse om sanktionsåtgärd som avses i åtalet och som gjorts gällande mot de tilltalade tillämplig i Italien?

Överklagande ingett den 24 april 2006 av Société des Produits Nestlé SA av den dom som förstainstansrätten meddelade den 22 februari 2006 i mål T-74/04, Société des Produits Nestlé SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), intervenient: Quick restaurants SA

(Mål C-193/06)

(2006/C 165/25)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Société des Produits Nestlé SA (ombud: D. Masson, avocat)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

— ogiltigförklara den dom som förstainstansrätten meddelade den 22 februari 2006 i mål T-74/04, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökanden gör gällande att förstainstansrätten gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning i det att den inte gjorde en konkret bedömning av det aktuella varumärket i dess helhet, trots att det rör sig om ett varumärke som består av en synnerligen särskiljande figur och dennas namn. Figur- och ordelementen i detta sammansatta varumärke kan därför inte åtskiljas.

Förstainstansrätten åsidosatte även artikel 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken [1] genom att den vid bedömningen av risken för förväxling inte beaktade alla relevanta omständigheter såväl vad gäller det varumärke för vilket sökanden ansökt om registrering som intervenientens ordmärke.

Förstainstansrätten prövade endast en del av de rättigheter som intervenienten åberopat inom ramen för sin invändning och rätten åsidosatte därigenom de regler som är tillämpliga vid invändningsförfaranden avseende varumärken.

---

[1] EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva område 17, volym 2, s. 3

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van koophandel te Hasselt (Belgien) den 3 maj 2006 – Confederatie van immobiliën-beroepen van België och Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars mot Willem Van Leuken

(Mål C-197/06)

(2006/C 165/26)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van koophandel te Hasselt (Belgien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Confederatie van immobiliën-beroepen van België och Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars

Svarande: Willem Van Leuken

Tolkningsfrågor

a) Skall artiklarna 3 och 4 i direktiv 89/48/EEG ([1]) tolkas så, att en fastighetsmäklare med hemvist i Nederländerna som i Belgien bedriver förmedlingsverksamhet avseende fastigheter inte behöver uppfylla kraven i den belgiska genomförandelagstiftningen för nämnda direktiv (artikel 2 i kunglig förordning av den 6 september 1993 och artikel 3 i ramlag av den 1 mars 1976) då han ingått en överenskommelse om samarbete med en fastighetsmäklare som har hemvist i Belgien och är auktoriserad av Beroepsinstituut van Vastgoedmakelaars (BIV) och organiserat verksamheten så att i) konsumenterna vad gäller verksamheten i Belgien alltid kan vända sig till den belgiska auktoriserade fastighetsmäklaren och ii) upplysningar om samarbetet lämnas i marknadsföringen, bland annat genom hänvisning till att den i Belgien av BIV auktoriserade fastighetsmäklaren deltar som mellanman i de fall då verksamheten bedrivs enligt belgisk rätt,

eller

skall artiklarna 3 och 4 i direktiv 89/48/EEG tolkas så, att en fastighetsmäklare med hemvist i Nederländerna som i Belgien bedriver förmedlingsverksamhet avseende fastigheter *under alla omständigheter* måste uppfylla kraven i den belgiska genomförandelagstiftningen för nämnda direktiv (artikel 2 i kunglig förordning av den 6 september 1993 och artikel 3 i ramlag av den 1 mars 1976) *oavsett* om den föreligger en överenskommelse om samarbete med en i Belgien auktoriserad fastighetsmäklare som fungerar som mellanman för verksamhet enligt belgisk rätt.

b) Om domstolen finner att artiklarna 3 och 4 i direktiv 89/48/EEG skall tolkas så, att en fastighetsmäklare med hemvist i Nederländerna som i Belgien bedriver förmedlingsverksamhet avseende fastigheter under alla omständigheter måste uppfylla kraven i den belgiska genomförandelagstiftningen för nämnda direktiv (artikel 2 i kunglig förordning av den 6 september 1993 och artikel 3 i ramlag av den 1 mars 1976) *oavsett* om det föreligger en överenskommelse om samarbete med en i Belgien auktoriserad fastighetsmäklare som fungerar som mellanman för verksamhet enligt belgisk rätt, innebär då inte det att detta direktiv och de nationella genomförandebestämmelserna för direktivet strider mot artikel 49 EG om den principiella friheten att tillhandahålla tjänster över gränserna av det skälet att direktivet och de nationella genomförandebestämmelserna, om den ovannämnda tolkningen tillämpas, på ett klandervärt sätt, konstlat och utan sakliga skäl utestänger marknaden för förmedling av fastigheter belägna i Belgien från samarbetet mellan oberoende fastighetsmäklare med hemvist i olika medlemsstater (Belgien och Nederländerna), av vilka åtminstone den ena (den belgiska fastighetsmäklaren) uppfyller kraven enligt direktivet och de nationella bestämmelserna, varför kravet på att även den nederländske mäklaren måste uppfylla dessa krav (enligt direktivet och nationella bestämmelser) är att likställa med indirekt diskriminering på grund av nationalitet eller åtminstone utgör en förbjuden, om än icke-diskriminerande, restriktion.

([1]) Rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier (EGT L 19, s. 16; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 192).

Talan väckt den 2 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-198/06)

(2006/C 165/27)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Alcover San Pedro och F. Simonetti)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/94/EG av den 13 december 1999 om tillgång till konsumentinformation om bränsleekonomi och koldioxidutsläpp vid marknadsföring av nya personbilar ([1]) genom att inte upprätta den rapport som föreskrivs i artikel 9 i direktivet, eller i varje fall genom att inte överlämna den till kommissionen.

— förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Storhertigdömet Luxemburg var skyldigt att senast den 31 december 2003 överlämna en rapport om hur effektiva bestämmelserna i direktivet har varit, omfattande perioden från och med den 18 januari 2001 till och med den 31 december 2002.

([1]) EGT L 12, 2000, s. 16.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale de première instance de Bruxelles den 4 maj 2006 – Raffinerie tirlemontoise SA mot Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Mål C-200/06)

(2006/C 165/28)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de première instance de Bruxelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Raffinerie tirlemontoise SA

Motpart: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Tolkningsfrågor

1. Föreskrivs i kommissionens förordning 314/2002 ([1]), avseende beräkningen av produktionsavgiften, att de kvantiteter socker som ingår i bearbetade produkter som exporterats utan att det för dessa utbetalats exportbidrag inte skall ingå i finansieringsbehovet? Är dessa bestämmelser ogiltiga med hänsyn till artikel 15 i rådets förordning 1260/2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ([2]) och med hänsyn till proportionalitetsprincipen och principen om icke-diskriminering?

2. Fastställs i kommissionens förordningar 1775/2004 ([3]), 1762/2003 ([4]), 1837/2002 ([5]), 1993/2001 ([6]) och 2267/2000 ([7]) en produktionsavgift för socker som beräknas med utgångspunkt från en genomsnittlig förlust per exporterat ton, varvid de kvantiteter som exporterats utan att det utgått exportbidrag för dem inte beaktas, trots att samma kvantiteter ingår i det totala belopp som används för att beräkna den totala förlusten som skall finansieras? Är dessa förordningar ogiltiga med hänsyn till kommissionens förordning 314/2002, artikel 15 i rådets förordning 1260/2001 och proportionalitetsprincipen?

([1]) Kommissionens förordning (EG) nr 314/2002 av den 20 februari 2002 om tillämpningsföreskrifter för kvotsystemet inom sektorn för socker (EGT L 50, s. 40).

([2]) Rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker (EGT L 50, s. 40).

([3]) Kommissionens förordning (EG) nr 1775/2004 av den 14 oktober 2004 om fastställande av produktionsavgifter för socker under regleringsåret 2003/04 (EGT L 316, s. 64).

([4]) Kommissionens förordning (EG) nr 1762/2003 av den 7 oktober 2003 om fastställande av produktionsavgifter för socker under regleringsåret 2002/2003 (EGT L 254, s. 4)

([5]) Kommissionens förordning (EG) nr 1837/2002 av den 15 oktober 2002 om fastställande av produktionsavgifterna och koefficienten för tilläggsavgiften för regleringsåret 2001/2002 inom sockersektorn Kommissionens förordning (EG) nr 1993/2001 av den 11 oktober 2001 om fastställande av produktionsavgifter för socker för regleringsåret 2000/2001 (EGT L 278, s. 13).

([6]) Kommissionens förordning (EG) nr 1993/2001 av den 11 oktober 2001 om fastställande av produktionsavgifter för socker för regleringsåret 2000/2001 (EGT L 271, s. 15).

([7]) Kommissionens förordning (EG) nr 2267/2000 av den 12 oktober 2000 om fastställande för regleringsåret 1999/2000 av produktionsavgifterna och koefficienten för att beräkna tilläggsavgiften för socker (EGT L 259, s. 29).

Talan väckt den 4 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike

(Mål C-201/06)

(2006/C 165/29)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Stromsky)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Republiken Frankrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 28 EG genom att kräva att ett parallellimporterat växtskyddsmedel måste ha samma ursprung som referensprodukten,

— förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I Frankrike måste ett växtskyddsmedel som parallellimporteras från en annan medlemsstat där medlet är godkänt för försäljning ha samma ursprung som referensprodukten, för att tillstånd till parallellimport skall beviljas och inte dras in.

Detta innebär ett hinder för fri rörlighet för växtskyddsmedel som är oförenligt med artikel 28 EG. Detta hinder rättfärdigas inte av skäl som rör folkhälsa, djurskydd eller miljöskydd och det står inte i proportion till det eftersträvade syftet.

Talan väckt den 5 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike

(Mål C-205/06)

(2006/C 165/30)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. Støvlbæk och B. Martenczuk)

Svarande: Republiken Österrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Republiken Österrike åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 307 andra stycket EG genom att inte vidta alla lämpliga åtgärder för att undanröja det som är oförenligt med fördraget avseende överföringsbestämmelserna i de bilaterala avtal om investeringar som slutits med Korea, Kap Verde, Kina, Malaysia, Ryska federationen och Turkiet, och

— förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 307 andra stycket EG skall medlemsstaterna vidta alla lämpliga åtgärder för att undanröja det som är oförenligt med fördraget i de avtal som slutits före den 1 januari 1958 eller före tidpunkten för deras anslutning till Europeiska gemenskaperna.

Kommissionen anser att de bestämmelser som avser fri överföring av betalningar i samband med en investering som utförs inom ramen för de bilaterala avtal om investeringar som Republiken Österrike slutit med Korea, Kap Verde, Kina, Malaysia, Ryska Federationen och Turkiet före sin anslutning till Europeiska gemenskaperna inte är förenliga med fördraget. Enligt dessa bestämmelser kan nämligen Republiken Österrike inte tillämpa sådana restriktioner vad gäller kapitalrörelser och betalningar som rådet utfärdat i enlighet med artiklarna 57.2 EG, 59 EG och 60.1 EG.

Den österrikiska regeringens argument, enligt vilket den inte är bunden av avtalen när den röstar i rådet, är utan betydelse. Det enda frågan som är relevant är huruvida Republiken Österrike – i enlighet med sina folkrättsliga förpliktelser – i förekommande fall kan vidta de begränsande åtgärderna. Detta är inte fallet enligt bestämmelserna i de avtal om investeringar som Österrike slutit. Av samma skäl är också argumentet, enligt vilket Österrike ensamt inte skulle kunna förhindra ett beslut som rådet fattat i kvalificerad majoritet, inte av avgörande betydelse.

Eftersom det i det förevarande fallet föreligger en oförenlighet med fördraget är Österrike skyldigt att vidta de åtgärder som är lämpliga för att undanröja det som är oförenligt. För det fall ingen annan åtgärd står Österrike till förfogande kan det emellertid – enligt domstolens rättspraxis – också leda till en skyldighet att säga upp de berörda avtalen.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Szegedi Ítélőtábla den 5 maj 2006 – Cartesio Oktató és Szolgáltató Bt.

(Mål C-210/06)

(2006/C 165/31)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Szegedi Ítélőtábla.

Part i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Cartesio Oktató és Szolgáltató Bt.

Tolkningsfrågor

1) Kan en domstol i andra instans, som skall avgöra ett överklagande av ett beslut avseende ett förfarande avseende ändring av registrerat säte som meddelats av en domstol som har att föra handelsregister (cégbíróság), begära förhandsavgörande i enlighet med artikel 234 i Romfördraget, när varken förfarandet för att fatta beslutet i den registerförande domstolen eller förfarandet för överklagande är kontradiktoriskt?

2) Skall en domstol i andra instans, för det fall den omfattas av det domstolsbegrepp som medför behörighet att ställa tolkningsfrågor i enlighet med artikel 234 i Romfördraget, anses utgöra en domstol i sista instans som därmed är skyldig enligt artikel 234 i Romfördraget att ställa frågor angående tolkningen av gemenskapsrätten till Europeiska gemenskapernas domstol?

3) Kan en nationell bestämmelse, enligt vilken det är tillåtet att i enlighet med inhemsk lagstiftning överklaga ett beslut om hänskjutande, begränsa ungerska domstolars möjlighet enligt artikel 234 i Romfördraget att ställa tolkningsfrågor, om den nationella överinstansen i fall av överklagande kan ändra nämnda beslut, göra begäran om förhandsavgörande verkningslös och ålägga den domstol som fattade nämnda beslut om hänskjutande att återuppta det vilandeförklarade nationella förfarandet?

4) A. Om ett bolag som har bildats i Ungern i enlighet med ungersk rätt och som har registrerats i det ungerska handelsregistret önskar flytta sitt hemvist till en annan medlemsstat inom Europeiska unionen, omfattas då denna situation av gemenskapens lagstiftningsbehörighet eller är endast nationell rätt tillämplig för det fall lagstiftningarna inte har harmoniserats?

B. Kan ett ungerskt bolag ansöka om flyttning av hemvistet till en annan medlemsstat inom Europeiska unionen under direkt åberopande av gemenskapsrätten (artiklarna 43 och 48 i Romfördraget)? Om svaret på denna fråga är jakande, kan då bytet av hemvist villkoras av något rekvisit eller tillstånd från ursprungsstaten eller den mottagande medlemsstaten?

C. Kan artiklarna 43 och 48 i Romfördraget tolkas så, att det enligt dessa är oförenligt med gemenskapsrätten att tillämpa nationella bestämmelser eller praxis som innebär att det görs skillnad mellan bolag i fråga om utövande av bolagens rättigheter, beroende på i vilken medlemsstat bolagen har hemvist?

Kan artiklarna 43 och 48 i Romfördraget tolkas så, att nationella bestämmelser eller praxis som innebär förbud för ett ungerskt bolag att flytta sitt hemvist till en annan medlemsstat i Europeiska unionen är oförenligt med gemenskapsrätten?

Överklagande ingett den 9 maj 2006 av Herta Adam av den dom som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 22 februari 2006 i mål T-342/04, Herta Adam mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-211/06 P)

(2006/C 165/32)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Herta Adam (ombud: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocats)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

— upphäva förstainstansrättens dom (första avdelningen) av den 22 februari 2006 i mål T-342/04 (Herta Adam mot Europeiska gemenskapernas kommission) avseende samtliga domslut,

— upphäva kommissionens beslut av den 2 september 2003 att ej bevilja sökanden utlandstillägg i enlighet med artikel 4 i bilaga 7 till tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har till stöd för sitt överklagande gjort gällande förstainstansrättens felaktiga rättstillämpning vid tolkningen av begreppet ”förhållanden som följer av arbete som utförts för en annan stat” som avses i artikel 4.1 a andra strecksatsen i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna.

Talan väckt den 11 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien

(Mål C-216/06)

(2006/C 165/33)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: S. Pardo Quintillán och F. Simonetti)

Svarande: Konungariket Spanien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

— förklara att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentet och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003 om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende miljön och om ändring, med avseende på allmänhetens deltagande och rätt till rättslig prövning, av rådets direktiv 85/337/EEG och 96/61/EG ([1]) genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv, eller i vart fall genom att inte anmäla nämnda åtgärder till kommissionen, och

— förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2003/35 med den nationella rättsordningen löpte ut den 25 juni 2005.

([1]) EUT L 156, s. 17.

Talan väckt den 12 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-218/06)

(2006/C 165/34)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Maidani, agent)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, ([1]) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv och, i vart fall, genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och

— förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 11 augusti 2004

([1]) EUT L 35, 2003, s. 1.

Talan väckt den 12 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-219/06)

(2006/C 165/35)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: N. Yerrell, agent)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiven 2001/12/EG ([1]) och 2001/13/EG ([2]) och artikel 228.1 EG genom att inte vidta de åtgärder som krävs för att följa domstolens dom av den 30 september 2004 i mål C-481/03, ([3])

— ålägga Storhertigdömet Luxemburg att till kommissionen betala ett vite på 4 800 euro per dag för vilken det föreligger dröjsmål med att följa domen i mål C-481/03, såvitt avser direktiv 2001/12/EG, och ett vite på 4 800 euro per dag för vilken det föreligger dröjsmål med att följa domen i mål C-481/03, såvitt avser direktiv 2001/13/EG, från och med den dag då dom avkunnas i förevarande mål till och med den dag då domen i mål C-481/03 har följts,

— ålägga Storhertigdömet Luxemburg att till kommissionen betala det standardbelopp som följer av att ett belopp på 1 000 euro per dag multipliceras med det antal dagar som överträdelsen består mellan dagen då domen i mål C-481/03 avkunnades och den dag då dom avkunnas i förevarande mål, såvitt avser direktiv 2001/12/EG, och motsvarande belopp, såvitt avser direktiv 2001/13/EG, och

— förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har inte underrättats om att Storhertigdömet Luxemburg har vidtagit någon åtgärd till följd av domstolens dom i mål C-481/03.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/12/EG av den 26 februari 2001 om ändring av rådets direktiv 91/440/EEG om utvecklingen av gemenskapens järnvägar (EGT L 75, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/13/EG av den 26 februari 2001 om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag (EGT L 75, s. 26).

([3]) Icke publicerad.

Talan väckt den 16 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike

(Mål C-222/06)

(2006/C 165/36)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Maidani och G. Braun)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/97/EG av den 4 december 2001 om ändring av rådets direktiv 91/308/EEG om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar, ([1]) genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv, och

— förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande av direktivet löpte ut den 15 juni 2003.

([1]) EGT L 344, s. 76.

Talan väckt den 16 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-223/06)

(2006/C 165/37)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Braun)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/51/EG av den 18 juni 2003 om ändring av direktiven 78/660/EEG, 83/349/EEG, 86/635/EEG och 91/674/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning i vissa typer av bolag, banker och andra finansinstitut samt försäkringsföretag ([1]) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och

— förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 1 januari 2005.

(1) EUT L 178, s. 16.

Talan väckt den 16 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien

(Mål C-224/06)

(2006/C 165/38)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Braun och J.R. Vidal Puig0029

Svarande: Konungariket Spanien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 2004/72/EG (1) av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG (2) när det gäller godtagen marknadspraxis, definition av insiderinformation rörande råvaruderivat, upprättande av förteckningar över personer som har tillgång till insiderinformation, anmälan av transaktioner som utförs av personer i ledande ställning och rapportering av misstänkta transaktioner genom att inte anta de lagar eller andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv, eller i varje fall genom att inte underrätta kommissionen om dessa åtgärder

— förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande av direktiv 2004/72/EG löpte ut den 12 oktober 2004.

(1) EUT L 162, s. 70
(2) EUT L 96, s. 16

Talan väckt den 17 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike

(Mål C-226/06)

(2006/C 165/39)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Rozet och I. Kaufmann-Bühler)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet (1) samt artiklarna 10 EG och 249 EG genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 2, 10.1, 12.3 och 12.4 i detta direktiv,

— förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Införlivandefristen för direktiv 89/391/EEG löpte ut den 31 december 1992.

Kommissionen har kritiserat Republiken Frankrike för att ha underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2, 10.1, 12.3 och 12.4 i direktiv 89/391 genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva dessa artiklar med fransk rätt.

(1) EGT L 183, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 4, s. 146.

Talan väckt den 17 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien

(Mål C-227/06)

(2006/C 165/40)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Schima och B. Stromsky)

Svarande: Konungariket Belgien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 28 och 30 i EG-fördraget genom att införa en *de facto*-skyldighet för ekonomiska aktörer som i vill sälja byggnadsmaterial som lagligen tillverkats och/eller sålts i en annan medlemsstat i Europeiska unionen att erhålla överensstämmelsemärkena ”BENOR” eller ”ATG” för att få sälja sina produkter i Belgien, och

— förplikta konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De omtvistade nationella bestämmelserna kan anses som en nationell åtgärd som hindrar den fria rörligheten för varor utan att vara motiverade av de hänsyn som avses i artikel 30 EG eller av tvingande hänsyn till allmänintresse och utan att iaktta proportionalitetsprincipen.

Talan väckt den 24 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike

(Mål C-235/06)

(2006/C 165/41)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Braun och R. Vdal Puig)

Svarande: Republiken Österrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 ([1]) genom att inte fastställa några påföljder i den mening som avses i artikel 16 i förordningen,

— förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I artikel 16 i förordning nr 261/2004 föreskrivs att det skall fastställas påföljder för de lufttrafikföretag som inte betalar kompensation, erbjuder ombokning eller återbetalning. De påföljder som medlemsstaterna fastställer för överträdelse av bestämmelserna i förordningen skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Enligt de uppgifter som kommissionen förfogar över har Österrike fortfarande inte fastställt några effektiva, proportionella och avskräckande påföljder för överträdelser av förordningen.

([1]) EUT L 46, 17.2.2004, s. 1

Talan väckt den 24 maj 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-236/06)

(2006/C 165/42)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Maidani och G. Braun)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk) ([1]), genom att underlåta att anta de lagar och andra förordningar som krävs för att följa direktivet, och i varje fall genom att underlåta att informera kommissionen om dessa åtgärder, och

— förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 12 oktober 2004

(1) EUT L 96, s. 16..

Överklagande ingett den 28 maj 2006 av Guido Stack av det beslut som förstainstansrätten meddelade den 22 mars 2006 i mål T-4/05, Guido Stack mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-237/06P)

(2006/C 165/43)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Guido Stack (ombud: L. Füllkrug, rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

— upphäva det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (första avdelningen) fattade den 22 mars 2006 i målet Guido Stack mot kommissionen (T–4/05 (1)),

— ogiltigförklara dels OLAFs beslut av den 5 februari 2004 att lägga ner utredning nummer OF/2002/0356 och dels den slutliga utredningsrapport som ligger till grund för detta beslut (referens: NT/sr D(2003)-AC-19723 – 01687 5.2.2004), och

— fastställa att Europeiska gemenskapernas kommission skall bära rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har gjort gällande att förstainstansrättens beslut innehåller formella fel och att det fattats i strid med gemenskapsrättsregeln artikel 3.3 i rådets beslut av den 2 november 2004 om upprättande av Europeiska unionens personaldomstol (2004/752/EG, Euratom). Enligt klaganden var förstainstansrätten inte behörig då den fattade sitt beslut eftersom mål T-4/05 i enlighet med ovanstående bestämmelse skulle ha översänts till Europeiska unionens personaldomstol redan i december 2005.

Klaganden har vidare gjort gällande att förstainstansrätten inte motiverat det ifrågasatta beslutet med avseende på flera separata grunder som angetts till stöd för talan.

Klaganden har dessutom gjort gällande att förstainstansrätten åsidosatt gemenskapsrätten genom att felaktigt tolka begreppet ”en åtgärd som går honom emot” i artikel 90.2 och artikel 90a i tjänsteföreskrifterna. Detta genom att tolka själva begreppet felaktigt och genom att inte beakta den rättspraxis som finns på området, genom att felaktigt tolka bestämmelserna i artiklarna 22a, 22b och 43 i tjänsteföreskrifterna, den grundläggande rätten till fysisk och psykisk integritet och principen om rätt till ett verksamt rättsligt skydd samt genom att missförstå innebörden av rätten till ersättning.

Klaganden har slutligen gjort gällande att förstainstansrätten begått fel i förfarandet genom att göra fastställa felaktiga omständigheter vilket framgår av handlingarna i målet, en felaktig rättslig bedömning av omständigheterna avseende de fastställanden som OLAF gjort liksom det ologiska sätt som dessa senare presenterats i skälen till beslutet.

(1) EUT C 121, s. 12.

Beslut av ordföranden på domstolens sjätte avdelning av den 15 februari 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-21/05) (1)

(2006/C 165/44)

Rättegångsspråk: italienska

Ordföranden på sjätte avdelningen har beslutat att avskriva målet.

(1) EUT C 69, 19.03.2005.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

Förstainstansrättens dom av den 10 maj 2006 – Galileo International Technology m.fl. mot kommissionen

(mål T-279/03) ([1])

(Skadeståndstalan — Gemenskapens utomobligatoriska skadeståndsansvar — Gemenskapsprojekt avseende ett satellitbaserat enhetligt system för radionavigation (Galileo) — Påstådd skada för innehavarna av varumärken och firmanamn som innehåller ordet "Galileo" — Gemenskapens skadeståndsansvar då dess organ inte kan tillskrivas något rättsstridigt agerande — Onormal och särskild skada)

(2006/C 165/45)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Galileo International Technology LLC (Bridgetown, Barbados), Galileo International LLC (Wilmington, Delaware, USA), Galileo Belgium SA (Bryssel, Belgien), Galileo Danmark A/S (Köpenhamn, Danmark), Galileo Deutschland GmbH (Frankfurt-am-Main, Tyskland), Galileo España, SA, (Madrid, Spanien), Galileo France SARL (Roissy-en-France, Frankrike), Galileo Nederland BV (Hoofdorp, Nederländerna), Galileo Nordiska AB (Stockholm, Sverige), Galileo Portugal Ltd (Alges, Portugal), Galileo Sigma Srl (Rom, Italien), Galileo International Ltd (Langley, Berkshire, Förenade kungariket), The Galileo Co. (London, Förenade kungariket) och Timas Ltd (Dublin, Irland) (ombud: C. Delcorde, J.-N. Louis, J.-A. Delcorde och S. Maniatopoulos, avocats)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: N. Rasmussen och M. Huttunen, biträdda av A. Berenboom och N. Van den Bossche, avocats)

Saken

Talan dels om att kommissionen skall förpliktas att upphöra att använda termen "Galileo" för ett gemenskapsprojekt avseende ett satellitbaserat enhetligt system för radionavigation och att upphöra att uppmuntra andra att använda denna term, dels att sökandena skall ersättas för den skada dessa har lidit genom att kommissionens användning och främjande av denna term, vilken sökandena påstår vara identisk med varumärken och firmanamn som dessa har registrerat

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Sökandena förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 251, 18.10.2003

Förstainstansrättens dom av den 17 maj 2006 – Theodoros Kallianos mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-93/04) ([1])

(Tjänstemän — Belopp som innehållits på sökandens lön — Underhåll i samband med skilsmässoförfarande — Verkställighet av nationell domstols dom)

(2006/C 165/46)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Theodoros Kallianos (Kraainem, Belgien) (ombud: advokaten G. Archambeau)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall et D. Martin i egenskap av ombud, biträdda av advokaten D. Waelbroeck)

Saken

Begäran om ogiltigförklaring av kommissionens beslut beträffande vissa belopp som innehållits på sökandens lön till följd av vissa interimistiska åtgärder som förordnats av belgisk domstol. Begäran avser återbetalning av dessa belopp och yrkande om skadestånd

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

([1]) EUT C .106, 30.4.2004.

Förstainstansrättens dom av den 8 maj 2006 – Lavagnoli mot kommissionen

(mål T-95/04) ([1])

(Tjänstemän — Betygsrapport — Betygsättningsförfarandets riktighet — Utövande av verksamhet som personal- och fackföreningsrepresentant — Motiveringsskyldighet — Talan om ogiltigförklaring)

(2006/C 165/47)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Luciano Lavagnoli (Berchem, Luxembourg) (ombud: advokaterna G. Bounéou och F. Frabetti)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och H. Krämer)

Saken

Begäran om ogiltigförklaring av betygsättningen för perioden mellan den 1 juli 1999 och den 30 juni 2001 avseende sökanden och av beslutet om upprättande av en slutlig betygsrapport för denna tidsperiod.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Vardera part skall bära sin rättegångskostnad.*

([1]) EUT C 106, 30.4.2006.

Förstainstansrättens dom av den 10 maj 2006 – R mot kommissionen

(mål T-331/04) ([1])

(Tjänstemän — Tillsättning — Placering i lönegrad — artikel 31.2 i tjänsteföreskrifterna)

(2006/C 165/48)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: R (Chaumon-Gistoux, Belgien) (ombud: advokaten B. Arians)

Svarande: kommissionen (ombud: V. Joris och H. Kraemer)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av beslutet om sökandens lönegradsplacering

Domslut

1) *Talan ogillas*

2) *Vardera skall bära sin rättegångskostnad*

([1]) EUT C 284, 20.11.2004

Förstainstansrättens dom av den 10 maj 2006 – Air One mot kommissionen

(mål T-395/04) ([1])

(Statligt stöd — Lufttransport — Klagomål — Avsaknad av ställningstagande från kommissionen — Passivitetstalan — Frist — Upptagande till sakprövning)

(2006/C 165/49)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Air One Spa (Chieti, Italien) (ombud: advokaterna G. Belotti och M. Padellaro)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Di Bucci och E. Righini)

Saken

Talan som har väckts med stöd av artikel 232 EG i syfte att fastställa att kommissionen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter genom att inte fatta beslut avseende det klagomål som sökanden ingav den 22 december 2003 angående statligt stöd som Republiken Italien rättsstridigt beviljat lufttransportföretaget Ryanair

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 300, 4.12.2004.

Förstainstansrättens dom av den 16 maj 2006 – Martin Magone mot kommissionen

(mål T-73/05) ([1])

(Tjänstemän — Rapport om karriärsutveckling — Talan om ogiltigförklaring — Skadeståndstalan — Uppenbart oriktig bedömning — Motiveringsskyldighet — Maktmissbruk — Mobbning)

(2006/C 165/50)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Alejandro Martin Magone (Bryssel, Belgien) (ombud: É. Boigelot, avocat)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: L. Lozano Palacios och K. Herrmann)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av den rapport om karriärsutvecklingen som upprättats avseende sökanden för år 2003 samt om skadestånd för ekonomisk och ideell skada som *ex aequo et bono* uppskattas till 39 169,67 euro

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

([1]) EUT C .

Beslut meddelat av förstainstansrätten den 2 maj 2006 – Konungariket Belgien mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål T-134/05) ([1])

(Europeiska socialfonden — Avräkning gemenskapens fordringar — Preskription — Dröjsmålsränta — Talan om ogiltigförklaring — Invändning om rättegångshinder — Rättsakt mot vilken talan kan väckas — Avvisning)

(2006/C 165/51)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Konungariket Belgien (ombud: J. Devadder, biträdd av advokaterna J.-P. Buyle och C. Steyaert)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Joris, G. Wilms och A. Weimar)

Saken

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut som följer av dess skrivelse av den 19 januari 2005 genom vilken kommissionen svarade på konungariket Belgiens skrivelser avseende fonder som utbetalats till olika belgiska organisationer inom ramen för Europeiska socialfonden

Avgörande

1) *Talan avvisas*

2) *Konungariket Belgien skall ersätta rättegångskostnaderna*

([1]) EUT C 132, 28.5.2005

Beslut meddelat av förstainstansrätten den 5 maj 2006 – Tesoka mot Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor

(mål T-398/05) ([1])

("Målet hänskjuts till personaldomstolen")

(2006/C 165/52)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Sabrina Tesoka (Overijse) (Belgien) (ombud: advokaten J.-L Fagnart)

Svarande: Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor (ombud: advokaten C. Callanan)

Saken

Talan enligt artikel 236 EG

Avgörande

Mål T- 398/05 hänskjuts till personaldomstolen.

([1]) EUT C 10, 14.1.2006

Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 12 maj 2006 – Gollnisch mot parlamentet

(mål T-42/06 R)

(Interimistiskt förfarande — Rättsakt utfärdad av parlamentet — Tillvaratagande av en parlamentsledamots immunitet — Begäran om uppskov med verkställigheten — Upptagande till sakprövning)

(2006/C 165/53)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Bruno Gollnisch (Limonest, Frankrike) (ombud: advokaten W. de Saint Just)

Svarande: Parlamentet (ombud: H. Krück, C. Karamarcos och A. Padowska)

Saken

Begäran om uppskov med verkställigheten av Europaparlamentets beslut av den 13 december 2005 att inte tillvarata Bruno Gollnischs immunitet och privilegier.

Avgörande

1) *Begäran om interimistiskt förfarande avvisas.*

2) *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

Talan väckt den 3 maj 2006 – Drax Power m.fl. mot kommissionen

(mål T-130/06)

(2006/C 165/54)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Drax Power Ltd (Selby, Förenade kungariket), Great Yarmouth Power Ltd (Swindon, Förenade kungariket), International Power Plc (London, Förenade kungariket), Npower Cogen Ltd (Swindon, Förenade kungariket), RWE Npower Plc (Swindon, Förenade kungariket), ScottishPower Generation Ltd (Glasgow, Förenade kungariket), Scottish and Southern Energy Plc (Perth, Förenade kungariket) (ombud: I. Glick, QC, och M. Cook, Barrister)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara kommissionens beslut K (2006) 426 slutlig av den 22 februari 2006 om den föreslagna ändringen av den nationella plan för fördelning av utsläppsrätter för växthusgaser som anmälts av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förenade kungariket anmälde den 10 november 2004 för kommissionen att det hade för avsikt att ändra sin preliminära nationella plan för fördelning av utsläppsrätter för växthusgaser. Kommissionens beslut, i vilket det bedömdes att den föreslagna ändringen inte kunde tillåtas, ifrågasattes av Förenade kungariket och ogiltigförklarades därefter genom förstainstansrättens dom i mål T-178/05. ([1])

Efter ogiltigförklaringen fattade kommissionen ett nytt beslut i vilket det bedömdes att den föreslagna ändringen inte kunde tillåtas. Det är detta beslut som nu ifrågasätts av sökandena.

Sökandena äger, direkt eller genom sina dotterbolag, elektricitetsproducerande anläggningar som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG. ([2]) Den föreslagna ändringen av den nationella fördelningsplanen skulle medföra att de beviljades klart fler rättigheter än de som för närvarande har fördelats.

Till stöd för sin ansökan gör sökandena gällande att det ifrågasatta beslutet strider mot förstainstansrättens dom i mål T-178/05 och att de frågor som prövades i beslutet har vunnit rättskraft.

Enligt sökandena bedömde kommissionen felaktigt att dagen den 30 september 2004, som anges i artikel 11.1 i direktivet, är en tvingande frist och att medlemsstaterna inte får föreslå några ändringar av sina nationella fördelningsplaner efter utgången av denna frist, förutom ändringar som krävs enligt ett beslut av kommissionen.

Sökandena hävdar dessutom att den oro som uttryckts angående funktionen av systemet för handel med utsläppsrätter är överdriven och inte kan motivera beslutet att avslå den föreslagna ändringen.

([1]) Förstainstansrättens dom i målet Förenade kungariket mot kommissionen (REG 2005, s. II-0000).

([2]) EUT L 275, s. 32.

Talan väckt den 4 maj 2006 – Sonia Rykiel Création et Diffusion de Modèles mot harmoniseringsbyrån – Cuadrado (SONIA SONIA RYKIEL)

(Mål T-131/06)

(2006/C 165/55)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Sonia Rykiel Création et Diffusion de Modèles (Paris, Frankrike) (ombud: E. Baud, lawyer)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Cuadrado S.A. (Paterna, Spanien)

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 30 januari 2006 i ärende R 329/2005 – 1, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsmärke: Sonia Rykiel Création et Diffusion de Modèles.

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket ”SONIA SONIA RYKIEL” för varor i klasserna 3, 9, 14, 18 och 25 (ansökan om gemenskapsvarumärke nr 1035625).

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Cuadrado S.A.

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Det nationella varumärket ”SONIA” för varor i klasserna 24 och 25.

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen med avseende på varor i klass 25.

Överklagandenämndens beslut: Ogiltigförklaring av invändningsenhetens beslut och avslag på registreringsansökan för samtliga varor i klass 25.

Grunder: Åsidosättande av artikel 43.3 i förordning nr 40/94 och av artikel 8.1 b i förordning nr 40/94.

Talan väckt den 12 maj 2006 – Gorostiaga Atxalandabaso mot parlamentet

(Mål T-132/06)

(2006/C 165/56)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Gorostiaga Atxalandabaso (Saint Pierre-d'Irube, Frankrike) (ombud: advokaten D. Rouget)

Svarande: Europaparlamentet

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara generalsekreterarens omtvistade beslut av den 22 mars 2006,

— förplikta svaranden att ersätta sina egna och sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Inom ramen för en talan som väckts av sökanden, tidigare ledamot av Europaparlamentet, meddelade Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 22 december 2005 dom i mål T-146/04 ([1]), Koldo Gorostiaga Atxalandabaso mot parlamentet. Genom denna dom ogiltigförklarade förstainstansrätten, på grund av brister i förfarandet, Europaparlamentets generalsekreterares beslut av den 24 februari 2004 om återkrav av belopp som hade betalats ut till sökanden som kostnadsersättningar och andra ersättningar i dennes egenskap av parlamentsledamot i den del som angav att sökandens skuld skulle drivas in genom avräkning. Talan ogillades i övrigt. Mot bakgrund av denna dom antog parlamentets generalsekreterare den 22 mars 2006 ett nytt beslut om återkrav av belopp som hade betalats ut till sökanden genom avräkning (det omtvistade beslutet).

Till stöd för talan om ogiltigförklaring har sökanden för det första åberopat ett åsidosättande av domens rättskraft eftersom förfarandet vid antagandet av det omtvistade beslutet inte överensstämde med förstainstansrättens dom av den 22 december 2005. Den andra grunden rör ett åsidosättande av bestämmelserna för kostnadsersättningar och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter, särskilt artikel 27.3 och 27.4. Sökanden har dessutom åberopat force majeure bestående i att det var omöjligt att få tillgång till sökandens bokföring och i att myndigheterna i en medlemsstat inte ville betala ut en summa som hade utmätts i samband med ett annan förfarande till sökanden. Sökanden har även åberopat ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter i den mån som samrådsförfarandena inom ramen för antagandet av det omtvistade beslutet inte

genomfördes på ett korrekt sätt. Enligt sökanden innebär det omtvistade beslutet ett åsidosättande av objektivitetsprincipen, neutralitetsprincipen, likhetsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen. Sökanden har dessutom åberopat ett åsidosättande av motiveringsskyldighet och av bestämmelserna om delgivning av institutionernas beslut i strid med reglerna om god förvaltningssed. Slutligen har sökanden åberopat maktmissbruk och en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna.

([1]) eREG 2005, s. II-0000.

Talan väckt den 11 maj 2006 – Xentral LLC mot harmoniseringsbyrån – Pages Jaunes (ordvarumärket PAGESJAUNES.COM)

(Mål T-134/06)

(2006/C 165/57)

Ansökan är avfattad på franska

Parter

Sökande: Xentral LLC (Miami, USA) (ombud: A. Bertrand, avocat)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Pages Jaunes SA (Sèvres, Frankrike)

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— upphäva beslut R 708/2005 -1 av den 15 februari 2006,

— bekräfta varumärket PAGESJAUNES.COM

— förplikta harmoniseringsbyråns överklagandenämnd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsmärke: Xentral LLC

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordvarumärket ”PAGESJAUNES.COM” för varor i klass 16 (ansökan nr 1 880 871)

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Pages Jaunes SA

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Ordvarumärket ”LESPAGESJAUNES” för varor i klass 16 samt näringskännetecknet och firmanamnet ”PAGES JAUNES”

Invändningsenhetens beslut: Invändningen bifölls vad avser samtliga berörda varor

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet ogillades.

Grunder: Sökanden har åberopat sitt äldre domännamn ”PAGESJAUNES.COM” som enligt denne har samma betydelse för frågans avgörande som motpartens varumärke och firmanamn

Sökanden har även gjort gällande att artikel 7.1 c och d i rådets förordning nr 40/94 har åsidosatts, eftersom motpartens varumärke framstår som vanligt och inte särskiljande.

Sökanden har hävdat att det varumärke som denne har ansökt om registrering av på intet sätt innebär ett intrång i motpartens näringskännetecken eller firmanamn.

Sökanden har slutligen invänt mot påståendet att motpartens varumärke är välkänt.

Talan väckt den 5 maj 2006 – Al-Faqih mot rådet

(mål T-135/06)

(2006/C 165/58)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih (Birmingham, Förenade kungariket) (ombud: N. Garcia, solicitor, och S. Cox, barrister)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002 i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) 561/2003 av den 27 mars 2003 och kommissionens förordning (EG) nr 246/2006 av den 10 februari 2006 och hänvisningen till sökanden i bilaga I,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är en libanesisk medborgare som är bosatt i Förenade kungariket. Han ansöker om ogiltigförklaring av bland annat förordning nr 246/2006 ([1]), genom vilken hans namn lades till den förteckning över med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter, vars tillgångar och andra finansiella medel frysts i enlighet med artikel 2 i förordning nr 881/2002 ([2]).

Sökanden gör gällande att rådet inte var behörigt att anta artikel 2 i förordning nr 881/2002 i dess ändrade lydelse, eftersom rådet inte har rätt att göra detta enligt artiklarna 60 EG, 301 EG och 308 EG. Rådet och kommissionen gjorde sig vidare skyldiga till maktmissbruk eftersom artikel 2 i förordning nr 881/2002 i dess ändrade lydelse inte uppfyller målen i artiklarna 60 EG, 301 EG och 308 EG.

Sökanden gör vidare gällande att artikel 2 i förordning nr 881/2002 i dess ändrade lydelse strider mot de grundläggande gemenskapsrättsliga principerna, särskilt principerna om subsidiaritet, proportionalitet och respekt för mänskliga rättigheter.

Slutligen åberopar sökanden åsidosättande av väsentliga formföreskrifter vid antagandet av artikel 2 i förordning nr 881/2002 i dess ändrade lydelse, nämligen kravet att rådet och kommissionen skall motivera varför de åtgärder som ansetts nödvändiga inte kan fastställas av enskilda medlemsstater.

([1]) Kommissionens förordning (EG) nr 246/2006 av den 10 februari 2006 om ändring för sextiotredje gången av rådets förordning (EG) nr 881/2002 beträffande införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 467/2001 (EUT L 40, s. 13).

([2]) Rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av förordning (EG) nr 467/2001 om förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärrandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan (EUT L 139, s. 9).

Talan väckt den 5 maj 2006 – Sanabel Relief Agency mot rådet

(Mål T-136/06)

(2006/C 165/59)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Sanabel Relief Agency (Birmingham, Förenade kungariket) (ombud: N. Garcia, solicitor, och S. Cox, barrister)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002 i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) 561/2003 av den 27 mars 2003 och kommissionens förordning (EG) nr 246/2006 av den 10 februari 2006 och hänvisningen till sökanden i bilaga I,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandens grunden och huvudargument är identiska med de som anförts i mål T-135/06, Al-Faqih mot rådet.

Talan väckt den 5 maj 2006 – Abdrabbah mot rådet

(mål T-137/06)

(2006/C 165/60)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ghunia Abdrabbah (Birmingham, Förenade kungariket) (ombud: N. Garcia, Solicitor, och S. Cox, Barrister)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— Ogiltigförklara artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 561/2003 av den 27 mars 2003 och enligt rådets förordning (EEG) nr 246/2006 av den 10 februari 2006, och förordna att hänvisningen till sökanden i bilaga I skall strykas.

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De grunder och huvudargument som sökanden har åberopat är identiska med dem som har åberopats i mål T-135/06, Al-Faqih mot rådet.

Talan väckt den 5 maj 2006 – Nasuf mot rådet

(mål T-138/06)

(2006/C 165/61)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Taher Nasuf (Manchester, Förenade kungariket) (ombud: N. Garcia, solicitor och S. Cox, barrister)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002 i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 561/2003 av den 27 mars 2003 och kommissionens förordning (EEG) nr 246/2006 av den 10 februari 2006, samt stryka omnämnandet av sökanden i bilaga I,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har åberopat samma grunder och huvudargument som har åberopats i mål T-135/06 Al-Faqih mot rådet.

Talan väckt den 12 maj 2006 – Frankrike mot kommissionen

(mål T-139/06)

(2006/C 165/62)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Republiken Frankrike (Paris, Frankrike) (ombud: E. Belliard, G. de Bergues, och S. Gasri)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— i första hand, ogiltigförklara det omtvistade beslutet på den grunden att kommissionen saknade behörighet,

— i andra hand, ogiltigförklara det omtvistade beslutet på den grunden att förfarandet var rättsstridigt därför att rätten till försvar har åsidosatts,

— i tredje hand, ogiltigförklara det omtvistade beslutet eftersom det har gjorts en felaktig bedömning av de åtgärder som Frankrike har vidtagit för att följa domen av den 12 juli 2005,

— i fjärde hand, ogiltigförklara det omtvistade beslutet eftersom ett lägre vitesbelopp borde ha föreskrivits,

— i femte hand, sätta ned vitesbeloppet,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, eller för det fall att förstainstansrätten sätter ned vitesbeloppet, förplikta vardera part att bära sina respektive rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Europeiska gemenskapernas domstol har genom dom av den 11 juni 1991 ([1]) fastställt att sökanden har underlåtit att uppfylla de skyldigheter som medlemsstaterna har i enlighet med i den gemenskapsrättsliga lagstiftningen på området för fiskepolitik. Eftersom sökanden inte har följt den domen väckte kommissionen talan vid domstolen med stöd av artikel 228 EG. Sökanden ålades i dom av den 28 juli 2005 ([2]) att betala ett löpande vite till kommissionen för varje sexmånadersperiod från och med domens avkunnande, samt ett schablonbelopp. Kommissionen har därefter fortsatt att undersöka hur sökandens åtgärder för att följa domstolens dom av den 11 juni 1991 fortlöper. Efter att ha konstaterat att sökanden inte till fullo följt domen, riktade kommissionen ett beslut till sökanden om betalning av de sanktionsavgifter som domstolen fastställt i domen av den 12 juli 2005. Det är detta beslut som är i fråga i förevarande mål.

Sökanden åberopar flera grunder till stöd för sitt överklagande.

Sökanden gör i första hand gällande att det omtvistade beslutet skall ogiltigförklaras på den grunden att kommissionen saknar behörighet att fatta ett beslut enligt vilket en medlemsstat skall betala ett vite som domstolen har utdömt inom ramen för ett förfarande enligt artikel 228 EG. Sökanden anser att det enbart är domstolen som med stöd av artikel 228 EG är behörig att utkräva en sådan betalning, eftersom detta innebär att det dessförinnan fastställts att underlåtenheten att följa domstolens dom fortgår.

Sökanden gör i andra hand gällande att förfarandet enligt vilket kommissionen antog beslutet är rättsstridigt, på grund av att sökandens rätt till försvar har åsidosatts då de franska myndigheterna inte gavs möjlighet att avge sina yttranden innan det omtvistade beslutet fattades.

Sökanden gör i tredje hand gällande att kommissionen har gjort en felaktig bedömning av de åtgärder som Frankrike har vidtagit för att till fullo följa domstolens dom.

Sökanden gör i fjärde hand gällande att mot bakgrund av de åtgärder som hade vidtagits för att följa domstolens dom så borde kommissionen ha fastställt ett lägre vitesbelopp.

Sökanden gör i femte hand gällande att, för det fall att förstainstansrätten skulle fastställa att kommissionen inte hade rätt att själv sätta ned det vitesbelopp som fastställts i domstolens dom, skall förstainstansrätten besluta om ett sådant nedsättande inom ramen för sin fulla prövningsrätt.

([1]) Dom i mål C-64/88, kommissionen mot Frankrike, REG 1991 s. I-2727.

([2]) Dom i mål C-304/02, kommissionen mot Frankrike, REG 2005 s. I-6263.

Talan väckt den 8 maj2006 – Philip Morris Products SA mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-140/06)

(2006/C 165/63)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Philip Morris Products SA (Neuchâtel, Schweiz) (ombud: advokaterna T. van Innis och C. S. Moreau)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— i första hand ogiltigförklara det fattade beslutet och förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna

— i andra hand tillsätta en sakkunnig eller en grupp sakkunniga med uppdrag att arbeta enligt sökandens förslag och att fastställa att harmoniseringsbyrån skall utge förskott för uppdraget.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Tredimensionellt varumärke som föreställer ett cigarrettpaket för varor i klass 34 (ansökan nr 2 681 351)

Granskarens beslut: Avslag på registreringsansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artiklarna 4 och 7.1 b i rådets förordning nr 40/94. Sökanden har hävdat att varumärket har en tillräckligt hög grad av särskiljningsförmåga och att det inte kan anses vara vanligt förekommande för ifrågavarande varor.

Talan väckt den 18 maj 2006 – Omya AG mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-145/06)

(2006/C 165/64)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Omya AG (Oftringen, Schweiz) (ombud: C. Ahlborn, C. Berg, Solicitors och advokaten C. Pinto Correira)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 8 mars 2006 i ärende COMP/M.3796 – Omya/J.M. Huber PCC,

— fastställa att den koncentration som utgör föremålet i ärende COMP/M.3796 – Omya/J.M. Huber PCC skall anses ha förklarats förenlig med den gemensamma marknaden,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har yrkat ogiltigförklaring av kommissionens beslut C (2006)795 av den 8 mars 2006 i koncentrationsärende COMP/M.3796, enligt vilket sökanden med stöd av artikel 11.3 i koncentrationsförordningen ([1]) skall lämna kommissionen korrekta och fullständiga upplysningar beträffande sökandens övertagande av företaget J.M. Huber Corporations verksamhet med utfällt kalciumkarbonat (PCC) (det ifrågasatta beslutet). Till följd av det ifrågasatta beslutet sköts koncentrationen upp och fristen för ett slutligt beslut avseende den anmälda koncentrationen förlängdes till den 28 juni 2006.

Kommissionen har i det ifrågasatta beslutet angett att sökanden till svar på en tidigare begäran om upplysningar lämnat åtminstone delvis oriktiga upplysningar. Sökanden har hävdat att detta står i strid med en tidigare skrivelse från kommissionen, i vilken denna bekräftade att fullständiga upplysningar lämnats.

Sökanden har till stöd för sin ansökan åberopat åsidosättande av artikel 11.1 och 11.3 i koncentrationsförordningen med anledning av att i) de upplysningar som begärdes i det ifrågasatta beslutet inte var nödvändiga för att bedöma koncentrationen, ii) de begärda upplysningarna lämnats tidigare och iii) kommissionen i strid med rättssäkerhetsprincipen inte vidtog åtgärder utan dröjsmål.

Sökanden har vidare hävdat att kommissionen genom det ifrågasatta beslutet missbrukat sina befogenheter enligt artikel 11.3 i koncentrationsförordningen, eftersom kommissionens huvudsakliga syfte med att anta det ifrågasatta beslutet enligt sökanden snarast var att förlänga tidsfristen enligt EG:s koncentrationsförordning och inte att inhämta nödvändiga upplysningar.

Sökanden har slutligen påstått att det ifrågasatta beslutet strider mot sökandens berättigade förväntningar på att denne fullgjort sin skyldighet att lämna begärda upplysningar och på att fristen för slutligt beslut avseende den anmälda koncentrationen löpte ut den 31 mars 2006. Sökanden har anfört att dessa förväntningar hade sin grund i kommissionens tidigare skrivelse, i vilken denna bekräftade att fullständiga upplysningar lämnats och i kommissionens därpå följande agerande.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EG:s koncentrationsförordning) (EUT L 24, 2004, s. 1).

EUROPEISKA UNIONENS PERSONALDOMSTOL

Beslut av ordföranden på personaldomstolens andra avdelning av den 15 maj 2006 – Nadine Schmit mot kommissionen

(Mål F-3/05) ([1])

(Tjänstemän — Befordran — Bedömning — Tidsfrist för klagomål — Berättigat intresse av att få saken prövad — Avvisning)

(2006/C 165/65)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Nadine Schmit (Ispra, Italien) (ombud: advokaterna P.-P. Van Gehuchten, P. Jadoul och Ph. Reyniers)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och L. Lozano Palacios)

Saken

För det första en begäran om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 3 december 2003 att inte ta upp sökanden på förteckningen över de tjänstemän som befordrats under befordringsförfarandet år 2003, för det andra en begäran om ogiltigförklaring av beslutet att inte upprätta en bedömningsrapport för perioden 2001–2002 avseende sökandens kompetens, prestationsförmåga och uppförande i tjänsten och, för det tredje, en begäran om skadestånd på grund av den skada som dessa beslut har orsakat

Avgörande

1) *Talan avvisas.*

2) *Vardera parten skall bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 6, 8.1.2005 (målet var inledningsvis registrerat vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt som mål T-419/04 och hänskjöts till Europeiska unionens personaldomstol genom beslut av den 15 december 2005).

Beslut av ordföranden på personaldomstolens tredje avdelning av den 18 maj 2006 – Corvoisier m.fl. mot Europeiska centralbanken

(mål F-13/05) ([1])

(Personal vid Europeiska centralbanken — Meddelande om lediga tjänster — Rättsakt som går någon emot — Administrativt förfarande — Avvisning)

(2006/C 165/66)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Sandrine Corvoisier, Roberta Friz, Hundjy Preud'-Homme och Elvira Rosati (Frankfurt, Tyskland) (ombud: advokaterna G. Vandersanden och L. Levi)

Svarande: Europeiska centralbanken (ombud: H. Weenink och K. Sugar, biträdda av advokaten B. Wägenbaur)

Saken

För det första en begäran om ogiltigförklaring av Europeiska centralbankens meddelande om lediga tjänster ECB/156/04 om tillsättning av sex tjänster som "Records Management Specialists", för det andra en begäran om ogiltigförklaring av samtliga beslut som fattats som led i genomförandet av detta meddelande om lediga tjänster och för det tredje en begäran om skadestånd på grund av den skada som samtliga ovannämnda beslut kan förmodas medföra

Avgörande

1) *Talan avvisas.*

2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

([1]) EUT C 132, 15.5.2005 (målet inledningsvis registrerat vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt som mål nummer T-126/05 och överfört till Europeiska unionens personaldomstol genom beslut av den 15 december 2005).

Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 31 maj 2006 – Frankin m.fl. mot kommissionen

(Mål F-91/05) ([1])

(Pension — Överföring av pensionsrättigheter som förvärvats i Belgien — Avslag på sökandenas ansökningar om biträde)

(2006/C 165/67)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Jacques Frankin (Sorée, Belgien) m.fl. (ombud: advokaten F. Frabetti)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Martin och L. Lozano Palacios)

Saken

Dels ogiltigförklaring av kommissionens underförstådda beslut att inte biträda de sökande med stöd av artikel 24 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och dels ersättning av den skada som de sökande anser sig ha lidit till följd av detta beslut

Avgörande

1) *Talan avvisas.*

2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

([1]) EUT C 315, 10.12.2005 (målet var ursprungligen registrerat vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt under nummer T-359/05 och överfördes till Europeiska unionens personaldomstol genom beslut av den 15 december 2005).

Beslut av personaldomstolens ordförande av den 31 maj 2006 – Bianchi mot Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen

(mål F-38/06 R)

(Interimistiskt förfarande — Ansökan om uppskov med verkställigheten och om interimistiska åtgärder)

(2006/C 165/68)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Irène Bianchi (Turin, Italien) (ombud: advokaten M.-A. Lucas)

Svarande: Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen (ombud: direktören M. Dunbar och advokaten G. Vandersanden)

Saken

Ansökan dels om uppskov med verkställigheten av Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen beslut av den 24 oktober 2005 att inte förlänga sökandens kontrakt som tillfälligt anställd, dels om interimistiska åtgärder.

Avgörande

1) *Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.*

2) *Beslut om rättegångskostnaderna kommer att fattas senare.*

Talan väckt den 8 maj 2006 – Kerstens mot kommissionen

(Mål F-59/06)

(2006/C 165/69)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Petrus J.F. Kerstens (Overijse, Belgien) (ombud: C. Mourato, avocat)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

— ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 11 juli 2005 att fastställa sökandens rapport om karriärutveckling för år 2004,

— ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens uttryckliga beslut av den 6 februari 2006 att avslå sökandens klagomål nr R/769/05,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är tjänsteman vid kommissionen, ifrågasätter de meritpoäng och bedömningar som ingår i hans rapport om karriärutvecklingen för år 2004. Han hävdar att reglerna för utvärderingsförfarandet och de allmänna genomförandebestämmelserna till artikel 43 i tjänsteföreskrifterna har åsidosatts samt att kommissionen har gjort sig skyldig till uppenbart oriktig bedömning och åsidosatt artikel 43 i tjänsteföreskrifterna. Sökanden förbehåller sig slutligen rätten att senare formulera en tredje grund om maktmissbruk.

Talan väckt den 12 maj 2006 – Stump och Camba Costenla mot Europeiska gemenskapernas domstol

(mål F-60/06)

(2006/C 165/70)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Krisztina Stump (Luxemburg, Luxemburg) och Carmen Camba Costenla (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och E. Marchal)

Svarande: Europeiska gemenskapernas domstol

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att personaldomstolen skall

— ogiltigförklara de beslut genom vilka sökandena utnämnts till tjänstemän i Europeiska gemenskaperna i den del deras lönegradsplacering fastställts med tillämpning av artiklarna 12 och 13 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna, och

— förplikta domstolen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena grunder som i mycket hög grad liknar dem som åberopats i mål F-12/06. ([1])

([1]) EUT C 86, 8.4.2006, s. 48.

Talan väckt den 12 maj 2006 – Sapara mot Eurojust

(mål F-61/06)

(2006/C 165/71)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Cathy Sapara (Haag, Nederländerna) (ombud: advokaterna G. Vandersanden och C. Ronzi)

Svarande: Eurojust

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

— ogiltigförklara beslutet av den 6 juni 2005 om att säga upp sökandens kontrakt och förordna om att hon åter skall sättas i tjänst vid Eurojust från nämnda datum,

— förplikta svaranden att till sökanden som ersättning för skada utge skadestånd i överensstämmelse med rätt och billighet (ex aequo et bono) som tills vidare uppskattas till 200 000 euro för ideell skada, och utbetala sökandens lön från och med juli 2005 till den 15 oktober 2009 för den materiella skadan,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden som tidigare var tillfälligt anställd vid Eurojust begär ogiltigförklaring av beslutet att säga upp hennes kontrakt vid slutet av provanställningen.

Till stöd för sin talan anför hon följande grunder:

— åsidosättande av artikel 14 i Anställningsvillkor för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna och artikel 9 i tjänsteföreskrifterna,

— åsidosättande av den allmänna rättsprincipen att ett beslut som berör sökandens intressen måste motiveras,

— uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna som leder till en felaktig rättstillämpning,

— åsidosättande av den allmänna rättsprincipen om god förvaltningssed och rätten till försvar,

— maktmissbruk.

Vad beträffar skadeståndstalan anser sökanden att hon har utsatts för trakasserier och att hon förtalats vid flera tillfällen.

Talan väckt den 23 maj 2006 – Guarnieri mot kommissionen

(mål F-62/06)

(2006/C 165/72)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Daniela Guarnieri (St-Stevens-Woluwe, Belgien) (ombud: advokaten E. Boigelot)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 5 augusti 2005 som gick sökanden emot på grund av att kommissionen med tillämpning av förbudet mot kumulering av förmåner i artikel 67.2 i tjänsteföreskrifterna från familjetillägget drog den belgiska barnpensionen och meddelade att ett visst belopp skulle dras från sökandens lön i enlighet med artikel 85 i tjänsteföreskrifterna,

— ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 14 februari 2006 om avslag på det klagomål som sökanden anfört mot det ifrågasatta beslutet, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är tjänsteman vid kommissionen och mor till två barn. Hon erhöll barntillägg enligt artikel 67.2 i tjänsteföreskrifterna. Till följd av hennes makes död den 10 april 2005 upplystes hon om att hon inte skulle erhålla någon barnpension från kommissionen på grund av att artikel 80 i tjänsteföreskrifterna ändrats. Däremot erhöll hon familjetillägg och barnpension från de belgiska myndigheterna. Eftersom dessa tillägg sammanlagt uppgick till högre belopp än de familjetillägg som betalades av gemenskapen beslutade kommissionen att sökanden inte längre hade rätt till de sistnämnda förmånerna.

Till stöd för sin talan gör sökanden för det första gällande att artikel 67.2 i tjänsteföreskrifterna har åsidosatts. De tillägg som sökanden erhåller från de belgiska myndigheterna är nämligen inte likartade med de tillägg som gemenskapen betalar och skall därför inte dras av i enlighet med nämnda bestämmelse.

Sökanden gör vidare gällande åsidosättande av den skyldighet att motivera alla beslut i det enskilda fallet som föreskrivs i artikel 25 i tjänsteföreskrifterna, åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar, rättssäkerhetsprincipen, likabehandlingsprincipen, principen om god förvaltningssed samt omsorgsplikten.

Sökanden gör även en invändning om rättsstridighet avseende rådets förordning (EG, Euratom) nr 723/2004 av den 22 mars 2004 om ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna ([1]) i den del som innebär en ändring av artikel 80.4 i tjänsteföreskrifterna utan att det föreskrivs några övergångsbestämmelser. Sökanden anser nämligen att den bestämmelse som innebär att barnpension inte utgår till barn vars avlidne förälder inte var tjänsteman eller tillfälligt anställd borde ha åtföljts av övergångsbestämmelser som gör det möjligt för tjänstemännen att göra beräkningar avseende den framtida situationen.

([1]) EUT L 124, 27.04.2004, s. 1

Talan väckt den 22 maj 2006 – Bergström mot kommissionen

(mål F-64/06)

(2006/C 165/73)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Ragnar Bergström (Linkebeek, Belgien) (ombud: advokaterna T. Bontinck och J. Feld)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

— ogiltigförklara det individuella beslut avseende sökandens övergång från tillfälligt anställd till tjänsteman som återges i det anställningsförordnande som trädde i kraft den 16 september 2005 och som delgavs den 28 september 2005,

— förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden underrättades den 26 april 2004 om att han klarat det allmänna uttagningsprovet KOM/A/3/02 som offentliggjordes den 25 juli 2002 och som syftade till att upprätta en anställningsreserv av handläggare i lönegrad A7/A6. Efter det att de nya tjänsteföreskrifterna trädde i kraft tillsattes sökanden som tjänsteman på samma tjänst som han innehaft som tillfälligt anställd och han placerades med tillämpning av bilaga XIII i tjänsteföreskrifterna i lönegrad A*6, löneklass 2.

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande åsidosättande av artiklarna 31 och 62 i tjänsteföreskrifterna samt av artiklarna 5 och 2 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna.

Sökanden gör vidare gällande åsidosättande av principerna om skydd för berättigade förväntningar, skydd för förvärvade rättigheter och om likabehandling mellan tjänstemän i samma kategori.

Talan väckt den 22 maj 2006 – Pereira Sequeira mot kommissionen

(Mål F-65/06)

(2006/C 165/74)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Rosa Maria Pereira Sequeira (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna T. Bontinck och J. Feld)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen skall

— ogiltigförklara det individuella beslutet om byte av kategori med verkan från och med den 16 augusti 2005, vilket meddelades den 19 september 2005, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Svaranden har godkänts i det interna uttagningsprovet COM/PC/04 och tillsatts som tjänsteman i lönegrad C*1, det vill säga samma lönegrad som hon var placerad i när hon senast tjänstgjorde i egenskap av tillfälligt anställd. Hon var tidigare placerad i en fördelaktigare lönegrad, men flyttades ned till C*1 innan hon tillsattes som tjänsteman.

Sökanden åberopar till stöd för sin talan att kommissionen har åsidosatt artiklarna 31 och 62 i tjänsteföreskrifterna, liksom artiklarna 5 och 2 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna.

Sökanden gör även gällande att kommissionen har åsidosatt principerna om skydd för berättigade förväntningar och om rätten att bibehålla förvärvade rättigheter.

Personaldomstolens beslut av den 13 juni 2006. – Maccanti mot CESE

(mål F-81/05) ([1])

(2006/C 165/75)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på den andra avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

([1]) EGT C 281 12.11.2005.

III

(Upplysningar)

(2006/C 165/76)

Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 154, 1.7.2006

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 143, 17.6.2006

EUT C 131, 3.6.2006

EUT C 121, 20.5.2006

EUT C 108, 6.5.2006

EUT C 96, 22.4.2006

EUT C 86, 8.4.2006

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex:http://europa.eu.int/eur-lex
CELEX:http://europa.eu.int/celex